

VOORWOORD

Beste lezer, beste vrienden van Widar,

Beelden zeggen dikwijls meer dan woorden. Dat kunt u in dit jaarverslag van 2020 ervaren.

Beelden van tevreden, ijverige bewoners van Widar.

U vindt ook een uitgebreid verslag van de werken aan het gebouw Yggdalir // Den Bayerd.
12 jaar lang is onze overschotskracht daar naartoe gevloeid.
Dit werk nadert nu zijn einde.

Alle bewoners en medewerkers van Widar

wensen u

veel leesplezier!

DE HUIZEN

HUIZE YGGDALIR KLAAR VOOR GEBRUIK

Het is al een keertje gezegd: wat betreft bouwen leeft er in Widar een “lange wil”! Zo is het inderdaad ook met huize Yggdalir. We kregen de bouwtoelating namelijk in 2008. We begonnen met het gieten van de fundamenteën voor het huis in 2010. We zullen nog voor midden 2021 de werken tot een goed einde gebracht hebben. Eindelijk!

Een echt “goed” einde, dat mag gezegd worden. Er staat een prachtig huis voor de bewoners klaar, in een prachtige omgeving. 10 ruime kamers met elk eigen sanitair staan ter beschikking. Er is een badkamer met tillift en therapeutisch bad geïnstalleerd. Er is een ruime, lichte woonkamer waar het aangenaam vertoeven is. De keuken is nieuw geïnstalleerd. En alle ruimtes worden verbonden met een brede gang en zuilengalerij rondom een binnenplein. Het binnenpleintje zal als een soort lusthof dienen, zonnig en toch fris. De aanleg hiervan wordt verder in dit jaarverslag besproken.

Vanaf december 2020 zijn de voorbereidingen gestart voor het in gebruik nemen van het gebouw. Welke bewoners zouden daar naartoe kunnen gaan? Welke medewerkers zouden hun lot willen verbinden met deze groep bewoners? Dit zoekproces verliep niet vanzelfsprekend. Er kwamen vragen over de juiste evenwichten en solidariteit met het geheel van Widar. De ervaring leert ook dat iedere opstart van een nieuw huis gepaard gaat met onrust in de gemeenschap. Immers de keuzes die gemaakt worden werken door tot in alle huizen en werkplaatsen. En dat was ook met de keuzes voor huize Yggdalir het geval.

Het resultaat van het proces is het volgende: We zullen huize Midgard, het eerste huis van Widar, in zijn geheel overplaatsen naar huize Yggdalir. Alle medewerkers en bewoners van huize Midgard gaan daar dus naartoe verhuizen. Huize Midgard wordt vanaf juli gesloten voor renovatie. Het huis is immers al vanaf 1982 in gebruik (39 jaar!) en totaal uitgeleefd. De volgende jaren zal dit huis aan de beurt zijn om grondig hersteld te worden.

Bij de kerngroep van de vijf bewoners van huize Midgard voegt zich dan een zesde persoon vanuit huize Landvidi. Dat worden de ervaren bewoners die de stijl en de inhoud van ons leven en werken zullen voortzetten in huize Yggdalir. Er is dan in dit nieuwe huis direct plaats voor de opvang van 2 nieuwe bewoners. We hopen dat ze zich snel zullen aandienen. En dat dan een groep van 8 bewoners in het huis kan leven en werken.

Op maandag 14 juni zal het huis in gebruik genomen worden. Spannend!

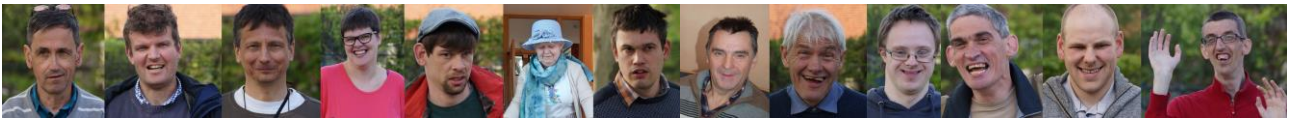
We plannen een officiële opening in het najaar op zaterdag 16 oktober. Dan kunnen alle ouders en vrienden van Widar uitgenodigd worden om het huis feestelijk in de kijker te zetten.

Maar vooreerst zijn we trots en fier dat huize Yggdalir eindelijk gerealiseerd is! En dat voor 100% betaald door schenkingen en geldstromen binnen Widar, zonder overheidssteun. Naar ieder die hiertoe de laatste 12 jaar heeft bijgedragen gaat onze hartelijke dank. Naar de medewerkers en bewoners die binnenkort verhuizen: veel geluk met het nieuwe huis!

Wat een prachtig uitzicht op de kamers ...

SKIRNE

Het jaar 2020 heeft ons veel gebracht. We hebben elkaar op een intensere manier leren kennen, moesten nauwer samenwerken en genoten samen van de kleine dingen. Het was een uitdaging voor zowel medewerkers als bewoners. Maar samen hebben we er het beste van gemaakt en zijn we er volledig voor gegaan.

In januari vierden we Driekoningen en aten het koningenbrood. In het driekoningenbrood zit altijd een boon. Degene die de boon in zijn broodje heeft, is koning voor één dag. Je wordt dan vrijgesteld van afwas taakjes en mag lekker verwend worden. Maar dit jaar geen boon, niemand had hem mee opgegeten. Dus waren we allemaal een beetje koning die dag.

Willy is half januari ook naar het autosalon geweest samen met Elke. Ze hebben hier samen heel de dag rond gewandeld en naar allerlei auto's gekeken. Hij genoot ervan en mocht af en toe zelfs in een auto gaan zitten.

Eind januari mochten wij ook een nieuwe bewoonster ontvangen, Tessa. Tessa sliep alle dagen bij ons op Skirne, maar ging overdag nog ergens anders werken. Ze werd elke ochtend opgehaald en 's avonds terug gebracht. Ze had altijd de gekste verhalen mee waar onze bewoners graag naar luisterden.

1 februari was dan weer een heel speciale dag. Die dag vierden we het pensioenfeest van Jan. Met z'n allen kwamen we samen in den Bayerd. De biografie van Widar werd weergegeven en er werden veel herinneringen opgehaald. Elk huis sprak zijn bedanking nog uit naar Jan

en nadien konden we allemaal genieten van een drankje en een stukje taart.

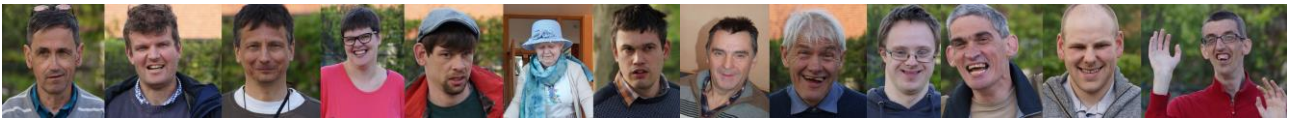
In februari vierden we ook nog gezamenlijk het carnavalsfeest, met als thema "Disco". We hebben heel de avond gedanst en gelachen.

Dit was dan ook ons laatste gemeenschappelijke feest van het jaar. In maart sloeg noodgedwongen de corona toe. Net als heel de wereld gingen wij met Widar ook in lockdown. De bewoners konden niet meer naar hun werkgebieden en moesten in huis blijven tot we meer informatie hadden.

We trokken ons terug in huis en waren heel blij dat het goed weer was. We hebben dan ook veel buiten gewerkt met de bewoners.

Maar ook dit kon niet blijven duren. Alles op ons terrein hadden we al 2 keer gewied en de paadjes werden elke dag geveegd, de ramen waren allemaal gewassen en het huis had een grote schoonmaakbeurt gekregen. Het werk buiten raakte op. We waren dan ook heel blij toen we het nieuws hoorden dat de bewoners terug in 1 werkgebied zouden mogen aansluiten. Als huis werden wij gekoppeld aan de winkel. We ondersteunden elkaar waar we konden en de bewoners waren blij dat ze nog eens uit huis mochten.

In maart namen we ook afscheid van Liesbeth. Liesbeth ging in zwangerschapsverlof. 5 oktober was daar dan haar 1ste kindje Theo. We wensen ze heel veel geluk samen!

Gelukkig was het in tijden van lockdown goed weer. De bewoners genoten van het wandelen in de natuur, het samen zitten rond het kampvuur en elkaar op een andere manier leren kennen. We aten vaak met heel het huis buiten en genoten stiekem toch ook een beetje van de rust die corona ons bracht.

In juli was gelukkig alles al een beetje rustiger en konden onze bewoners al eens terug buiten Widar gaan. Onze bewoners mochten telkens per 3 een weekendje weg. Ze mochten op bezoek gaan bij Liesbeth en Lionel. Ze genoten ook hier van het

goede weer, speelde samen petanque en boerengolf en genoten allemaal van de zwangerschap van Liesbeth.

In juli en augustus zijn onze bewoners ook een paar keer op uitstap geweest met Els. Ze zijn samen gaan zwemmen naar de Lilse Bergen, hebben een uitstap gedaan met een boot. We organiseerden ook een aantal thema-weekends, bewoners maakten zo kennis met verschillende culturen; Mexico, Congo en Engeland. We aten samen burrito's, een Engels ontbijt en Congolees eten.

In september ging Joke op vakantie met Nancy, Tessa, Yvonne en Hilde. Ze huurden een huisje aan de zee in Nederland en genoten hier enorm van. Het viel zo hard mee dat Joke in november met Isabella nog eens ging genieten van de mooie omgeving. De boten, de wind in hun haren en het zonnetje op hun snoet heeft hun heel veel deugd gedaan.

In oktober namen we afscheid van Yvonne. Zij verhuisde naar Midgard. Af en toe komt ze nog wel eens binnenwaaien om haar verhaal hier te komen doen.

We vierden ook onze verjaardagen nog. Normaal gaan we elk jaar op grote uitstap. Dit jaar konden we dit niet doen. We stelden de uitstap zo lang mogelijk uit in de hoop dat we toch nog met de hele groep iets konden, maar dit was niet mogelijk. We besloten dan maar een feest te geven op Widar. We verwendeten onze bewoners met een Italiaanse avond. We aten verschillende soorten pasta, pizza, lasagne en focaccia. Als dessert aten we tiramisu.

We hebben veel gemist dit jaar: onze vakanties, contact met families, contact met elkaar, eens op uitstap kunnen gaan, genieten van een terrasje in de zon, ... We kijken er dan ook enorm naar uit om dit terug te kunnen doen. Maar we hebben ook geleerd hoe volhardend en ondersteunend we kunnen zijn voor elkaar en hoe mooi de kleine dingen in het leven kunnen zijn.

Huis SKIRNE

Bart

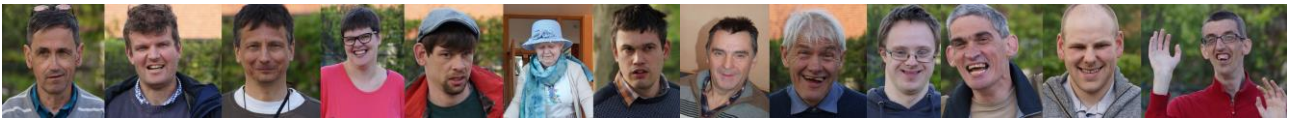
Ik heb dit jaar gewerkt in de winkel/verwerking en in de bakkerij. Door corona kon ik geen pintjes gaan drinken in den Bayerd. Ik kon ook een hele tijd niet naar huis. Maar in de vakantie mocht ik voor langere tijd naar huis.

Willy

Ik heb heel veel in de bakkerij, maar ook in de winkel/verwerking gewerkt dit jaar. Ook heb ik af en toe in de tuin gewerkt en Jef geholpen. Tijdens de zomervakantie mocht ik eindelijk nog eens naar mijn zus. Toen ben ik er wel twee maanden geweest. Vroeger kwam ik mooi gebruid terug, maar dit jaar niet want we zijn niet naar Spanje kunnen gaan.

Toen ik terug kwam, was ik blij dat ik weer broden in de bakkerij kon bakken. In plaats van een uitstap voor onze verjaardagen hadden we dit jaar een Italiaanse avond. Daar heb ik als cadeau een uitstap gekregen, jammer genoeg hebben we die uitstap nog niet kunnen doen, maar ik kijk er naar uit wanneer het wel terug mag!

Nancy

Dag allemaal! Dat was echt lekker!

Ik ben iets gaan drinken met Zuzana in heel gezellige cafeetje in Ravels. Ik mocht bij haar gaan logeren en met haar kinderen spelen. Wij zijn ook gaan wandelen en naar de kangoeroes kijken, dat zijn echt mooie dieren!

Ik ben ook naar de zee geweest met andere dames van Skirne en Joke. Dat was ook heel leuk. Ik ben ook bij mijn zus gaan logeren en zij gaat mijn kamertje schilderen!

François:

Dit jaar ben ik gaan werken in Midgard, de bakkerij en winkel/verwerking. Ik ben niet zo veel uitstapjes kunnen gaan maken. Maar ik ben twee keer op reis geweest. In september ben ik naar Duitsland in Reinberg geweest. Hier heb ik enorm van genoten om nog eens op vakantie te kunnen want door corona was dit al even geleden. Ook in oktober ben ik in Koksijde geweest. Daar ben ik naar een museum geweest en zelf een brood gebakken. Met surprise-avond heb ik als cadeau een koffie-verwenpakket gekregen, hier geniet ik nog steeds van om af en toe hier een koffietje van te drinken. Dit jaar werd ik ook 65 jaar; dit vierden we met een feest.

Hilde

Ik vond het voorbije jaar niet zo simpel. Mijn hele werkrooster werd dooreen geschud en ik heb mama soms ook wel even moeten missen. Maar dat heeft me niet tegen gehouden om er toch het beste van te maken.

Zo heb ik lang meegewerkt in de bakkerij. Dat was al een hele tijd geleden. Ik heb er nieuwe dingen geleerd, maar vond het wel heel fijn toen ik in december terug kon naar de weverij. Mijn werk in de winkel heb ik de hele tijd blijven verder doen.

In de zomer hadden we gelukkig prachtig weer. Ik ben heel vaak gaan wandelen en heb ook kunnen genieten van het water. Een verfrissende duik in de Lilse Bergen en een tochtje met de boot op het zilvermeer.

Tijdens de herfstperiode bleef ik af en toe een weekend logeren op Midgard. En soms kwamen de bewoners van

Midgard logeren op Skirne. Dat vond ik heel spannend, maar zo eens even in een ander huis verblijven, voelde ook een beetje aan als vakantie.

Mijn echte vakantie heb ik samen met Tessa, Nancy, Yvonne en Joke beleefd.

Met z'n vijftien zijn we, in september, een weekend gaan uitwaaien aan de Nederlandse kust. HEERLIJK!

Het jaar hebben we afgesloten met aangepaste jaarfeesten. De jaarlijkse toneelstukken waren wat korter en met veel minder mensen. Maar dat vind ik niet erg, zo lang er maar veel gezongen wordt.

Ik kan terugblikken op veel leuke momenten.

Isabella

Ik heb heel veel gewied rondom het huis omdat ik door de corona niet naar de tuin mocht. We zijn ook vaak gaan wandelen en in de zomer ging ik elke dag in het zwembad, lekker spetteren samen met Tessa. We hebben ook vaak 's avonds nog buiten gezeten rond een vuurtje, dat vind ik wel leuk. Voor surprise had een pakket gekregen om cake te bakken, de verleiding was zo groot dat ik die nacht naar beneden ben gegaan, en alvast was begonnen met mijn cake. Een volle emmer bloem en eieren had ik al toen Joke me betrapte..., dan maar vlug terug in 't bed. Ik kijk er naar uit om terug in de tuin te werken.

Tessa

Ik woon heel graag op Widar. Ik kan hier lekker eten en af en toe ook een leuke feestje vieren! (helaas niet met alle bewoners door Corona). Ik werk graag in de bakkerij waar ik lekker koekjes bak met Nele. Ik vind het heel fijn als ik Pieter-Jan of Flor na het werk naar Midgard mag brengen. Of als ik Jef kan helpen met te dweilen van Jef zijn kamer.

Met Jef kan ik trouwens goed opschieten. Ik plaag hem heel graag.

In september ben ik naar de zee geweest met Nancy, Hilde, Yvon en Joke. dat vond ik heel leuk! Samen zijn wij iets gaan drinken in het dichtste cafeetje . Ik ben ook gaan logeren bij Liesbeth. Wij zijn gaan wandelen met de pony en wij hebben leuke spelletjes gedaan. Wat ik ook graag doe, is knutselen...kijk maar op de foto wat ik gemaakt heb!
Veel groetjes voor jullie allemaal!

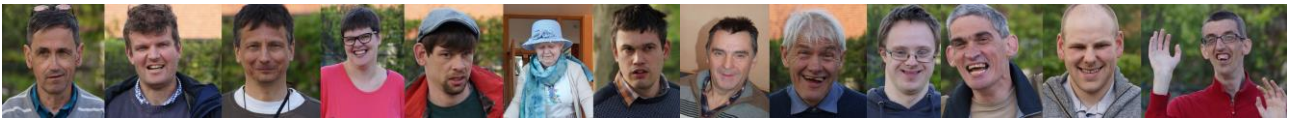
INDRUKKEN UIT CORONATIJD (HET STOUTE BEESTJE) (GESCHREVEN DOOR JEF)

Gelukkig zat het stout beestje toen nog in China en kon het feest van Jan beginnen. Na zovele jaren hard werken ging Jan het wat rustiger aan doen.

Het feest begon in den Bayerd al om 14 uur. Iedereen was mooi uitgedost. Men kon er gezellig in groepjes zitten met een drankje erbij. Terwijl werden er anekdotes over onze feesteling verteld. Na de broodjes met koffie gaf een vriend van Jan een schitterend overzicht van Jans levensloop. Tegen 10 uur was het grote feest voorbij.

Jan, nogmaals hartelijk geluk gewenst met uw jarenlange inspanning voor Widar!

Nog even goed carnavaal vieren en toen kwam het stoute beestje ook bij ons roet in het eten gooien. De verschillende huizen werden een eigen bubbel. Wij spraken niet meer tegen elkaar, volledig tegen de Widar-geest.

Het stoute beestje kwam ineens Midgard binnengevallen. De poortjes van het groot terras gingen voor weken dicht omdat er positief getest was, o.a. ons Dominica. Zij werden voor weken opgesloten. Nogmaals proficiat aan de dapperen.

Wij moesten ook in Widar blijven en mochten pas na 10 weken naar huis. Met Pasen hebben wij, Skirne en Midgard, samen kunnen vieren op het gras met een rij vlaggetjes tussen ons beiden. Dit was zeer indrukwekkend. Ons Dominica fleurde even op, maar ze was zo verzwakt en ze ging al spoedig terug achteruit. In juli lag ze in de zetel voor de open tuindeur. Ik ben haar nog drie maal van op het terras gaan bezoeken, eenmaal heeft ze haar ogen open gedaan voor mij. Rond 15 augustus (Maria-Hemelvaart) is ze ook naar de hemel mogen gaan.

Half mei stond het gazon achter de verwerking zo mooi vol madeliefjes en paardenbloemen. Op mijn aanvraag heeft dit zes weken mogen blijven staan. Ik hoop dat dit opvolging krijgt.

Ilse, door ons beestje hebt u als nieuwe directeur een zeer moeilijk begin gehad. U bent erin geslaagd dit probleem goed op te lossen. Proficiat hiervoor!

Omdat ons jaarlijks uitstapje (van Skirne) niet kon doorgaan wegens het kwade beestje, hebben wij allen samen een gezellig feestje in de bakkerijzaal gehad. Met lekker eten, dans erna en een mooie amaryllisbol voor op ons kamer.

Joke, jij bent nu al anderhalf jaar op pensioen en toch blijft er die inzet voor ons. Het fameuze beestje duwde ons in quarantaine. Hartelijk dank dat je zoveel hebt ingesprongen. Uw levenswerk blijft nauw aan uw hart liggen.

Einde oktober werd ik voor de derde maal negatief op het beestje getest. Een week later werd ik ziek met koorts, maar dank zij een tovertruuk met citroen was de koorts op een paar uur weg. Een week in bed op mijn kamer. Een griepje dacht ik, maar met de minste inspanning werd ik kortademig..
Ons stoute beestje is bij mij toch op bezoek gekomen, zonder toelating en wanneer ik het buiten kan zetten ... IK WEET HET NIET ... morgen zeker niet.

De kersttijd was weer zeer gezellig: met lekker eten en veel mooie kerstliederen samen zingen. Het kerstspel was weer reuze! Vooral de herders vond ik geweldig.

Hopelijk worden we rap bevrijd van het stoute beestje zodat ik tegen Pasen de tuin rond Skirne nog wat kan opkuisen.

DE JEF

Tessa en Jef in Huis Skirne

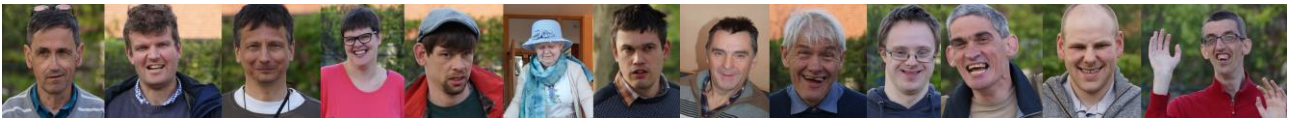
MIDGARD

Het jaar begon met goed nieuws rond de zwangerschap van Hannelore, oh wat waren we toch blij en enthousiast voor haar! Niet veel later kwam Lotte aan in Midgard, een frisse nieuwe collega die ons team kwam versterken. Het jaar verliep vrolijk en rustig tot dat corona toesloeg op Widar. Midgard was het eerste huis dat getroffen werd door deze enge onbekende ziekte en al snel zaten we in quarantaine.

Dit woord 'Quarantaine' werd al snel een bekend begrip op Midgard. We hebben gezwoegd en gezweet en het beste eruit proberen te halen. Het was in de zomer toch wel even wennen. Geen kampen meer, geen uitstappen. Maar toch hebben we geprobeerd er het beste van te maken.

We zijn bijvoorbeeld samen met Skirne met een boot gaan varen waar Flor toch terug even helemaal kapitein kon zijn.

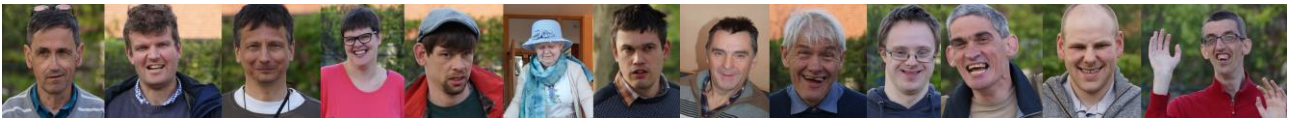

En ook zijn we met Flor, Tessa en Nico naar de dierentuin geweest in een dagje Antwerpen gedaan. Zo zie je maar ondanks de strenge coronacrisis hebben we toch ons beste beentje voort gezet en er een leuke zomer van gemaakt!

We zijn eerst met de trein naar Antwerpen gegaan, op naar de zoo van Antwerpen. Daar hebben we vele mooie en grappige dieren gezien zoals de olifanten en de vissen. We hebben het fijne dagje dierentuin afgesloten in een gezellig café'tje (toen waren ze nog open). Om vervolgens weer met de trein naar huis te gaan.

Tijdens deze zomer maanden hebben we ook voor ons Dominica gezorgd, we hebben het beste van onszelf gegeven om haar de best mogelijke zorg te geven. En dat hebben we elke dag weer opnieuw met een grote glimlach en veel liefde voor haar gedaan. 14 augustus hebben wij jammer genoeg afscheid moeten nemen van Dominica, maar ze zal in ons hart altijd op Widar blijven.

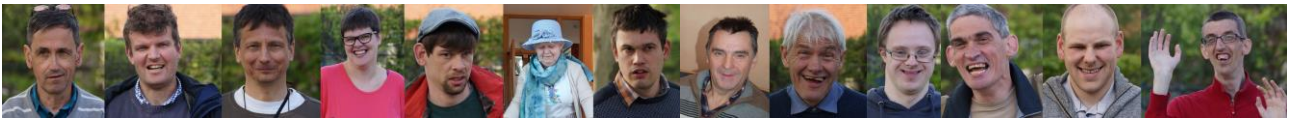
Er waren dit jaar ook veel wissels op Midgard. Zo verhuisde bijvoorbeeld Gerry naar Nederland ...

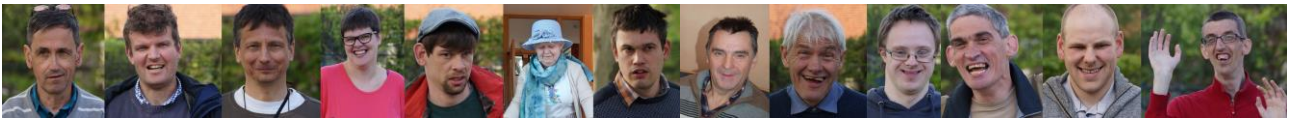
Gerry, we gaan je echt missen!!!

En verhuisde Yvonne van Skirne naar Midgard. Ook het personeel veranderde voortdurend. Hanne, Katrien en Erik verlieten ons. Maar daarentegen kwam Ellen ons team terug versterken en kwam Hannelore ook terug uit zwangerschapsverlof.

Eind dit jaar sloten we het jaar af met heugelijk nieuws: Elke is zwanger!

BREIDABLIK

Het jaar 2020 werd ingezet met een gezellige Nieuwjaarsbrunch op Breidablik! Een namiddag vol gezelligheid, ontmoeting, wensen en veel lekker eten. Een feest zoals dat enkel op Widar gevierd kan worden.

De eerste 2 maanden van het jaar stond de Breidablik-agenda nog vol activiteiten en feestelijkheden zoals het pensioenfeest van Jan Borghs, het driekoningenspel, het Widar Carnavalfeest, de KVG Carnavalfuif, het turnfeest.

Elke week gingen Stefan en Bart turnen in Turnhout bij Kracht en Zwier, Ils volgde haar kantlessen, Djembé les voor Peter, Ils, Stefan en Bart. Het maandelijkse eet- en beweegmoment georganiseerd door de gemeente Merksplas om de senioren samen te brengen, te laten bewegen en een lekkere maaltijd aan te bieden. Chris en Marc waren vaste gasten. De Knipoog activiteiten van Dinamo waren ook erg in trek.

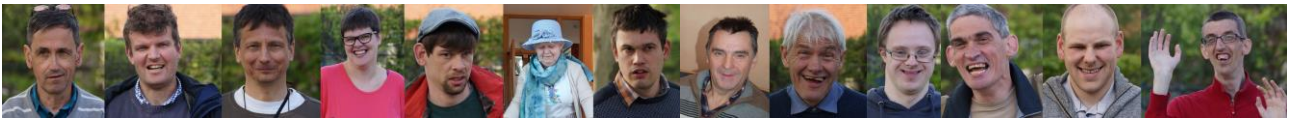
Ils volgde de kook- en knutselworkshops en Dieter, Bart en Peter namen deel aan de wandelingen.

Dinamo-vrijwilligers zetten zich in om onze bewoners te begeleiden. Maar toen de wandeling in Turnhout wat vroeger dan gepland was afgelopen en de minder mobiele centrale wat op zich liet wachten besloten Dieter, Bart en Peter om samen dan maar koffie en taart te gaan smullen in café Barzoen, de plantrekkers! Ook de Widar-avondactiviteiten zoals bewonersvergadering, cultuuravond, buurtavond volgden hun ritme.

En toen kwam maart, het Coronavirus en bleven we in ons 'Breidablik-kot': onze bewoners konden niet meer naar huis. We genoten van de zon op onze terrassen, een wandeling in de omgeving, werken in en rond Breidablik en elkaars gezelschap! Familiehulp mocht niet meer komen en wij namen hun taak over. Ilse de Backer, weverij-medewerkster, kwam ons team versterken omdat de werkgebieden sloten en wist onze bewoners in de namiddag met haar creatieve ideeën te prikkelen zoals papier scheppen. Onze bewoners bleven zich steeds, met veel doorzetting, aanpassen aan de nieuwe regels en mochten nog wat langer op Breidablik blijven. Toch hield iedereen de moed erin en werd er optimistisch naar huis getelefoneerd en ook videobellen deed zijn intrede. In mei kon er bezoek ontvangen worden in onze bezoekersruimte en in juni mocht iedereen weer volgens het gewone ritme naar huis.

Gelukkig kwam vrijwilliger André tijdens die eerste lockdown en die richtte een heuse Breidablik-buitenwerkplaats en klusdienst op! Ils, Dieter en Bart waren zijn vaste helpers 2 namiddagen per week. De tuin en omgeving van Breidablik lagen er nog nooit zo proper en verzorgd bij. Het fietsenhok, de houtstapelplaats, alles werd opgeruimd en netjes gemaakt. Onze overijverige Ils wist wel eens een extra kijkgat in de haag te snoeien! Maar onze bewoners genoten allemaal van André zijn aanwezigheid en aandacht en ons klusteam was steeds supertrots op hun werk !

De jaarfeesten werden per huis of per bubbel gevierd, we vierden de verjaardagen zonder extra gasten, thuiskapster Julie kwam de haren buiten knippen en de pedicure zat buiten in de zon de nagels te knippen en blij dat we waren dat ze weer mochten komen.

Eind juni gingen Peter, Bart, Ils en Dieter met André en Marielle op vakantie naar de Ardennen. We verdwaalden op Le Ninglinspo en iedereen zag en hoorde de auto's en de weg, maar Google Maps stuurde ons met onze lege knapzak toch helemaal terug. Bart wilde de struiken van naderbij voelen en bekijken, maar hij en zijn nieuwe bril kwamen er zonder schrammen vanaf. Vegetariër Andre barbecuede voor de eerste keer en wij aten alle vleesjes met smaak op. We bezochten dierenpark Le Monde Sauvage. Liegeois uit de plaatselijke supermarkt werden ons favoriete dessert. Onze bus begaf het op het drukste kruispunt van Remouchamps. We moesten uren wachten op de takeldienst die ons naar Pepinster bracht en we kregen een te kleine vervangwagen met 2 kleine zitjes in de koffer en geen plaats voor onze bagage. Op de terugweg aten we frietjes in Olen en Dieter zag zijn vriend de pastoor van Olen en ze deden een babbel.

Martine ging in augustus op welverdiend pensioen en ze heeft nog steeds haar pensioenfeest te goed. Maar gelukkig bleef ze op Breidablik wonen.

In augustus ging Veerle met Jokke op weekend naar Fabioladorp in Maasmechelen. Jokke genoot van de lange autorit. Het zwemmen bleef bij pootje baden. En het driegangenmenu, in het appartement opgediend, werd door Jokke met veel smaak verorberd.

De rest van het jaar bleven we in onze Breidablik-bubbel en kon er enkel in de weverij gewerkt worden en dit werd met veel ijver gedaan want Ils en Stefan hielden samen de productie van de weverij op peil !!
Onze bewoners aan het woord :

Peter en Chris

André) op broodtoer. Zijn leukste herinnering was de Ardennenreis. Hij vindt het spijtig dat we niet meer samen hebben kunnen feesten! Maar op de online KVG fuiven kon hij toch los gaan en een dansje doen.

Marc vond het leuk dat hij niet mocht gaan werken, dat hij in het zonnetje buiten kon zitten, hij maakte Corona koffie met peper (grapje van Marc), Aster is zijn dikke vriend, maar hij mag niet roepen! Hij woont graag op Breidablik.

Stefan is tijdens de eerste lockdown thuis geweest. Hij heeft hard gewerkt in de weverij. Doenja is zijn vriendinnetje, maar zij zit in een andere bubbel en ze kunnen enkel met elkaar bellen.

Chris is content op Breidablik en ze helpt nog steeds ijverig elke dag met groentjes snijden en uien pellen is haar favoriet. Ze is blij dat ze elke dag door Familiehulp gewassen en verzorgd wordt.

Ils vond het spijtig dat ze niet naar de kantles kon. Ze heeft samen met André ons houtwerk aan de inkom voorzien van een laag Scandinavisch rode verf. Ze heeft met veel plezier in onze keuken geholpen en lekker voor ons gekookt.

Aster vindt het leuk als Marc bij hem op de kamer komt babbelen. Stofzuigen is zijn favoriete taakje. Hij vond rust in het feit dat iedereen op Breidablik bleef.

Peter heeft zijn werk en collega's in de bakkerij gemist. Gelukkig mocht hij in het najaar af en toe met John (vrijwilliger en broer van

Aster en Marc

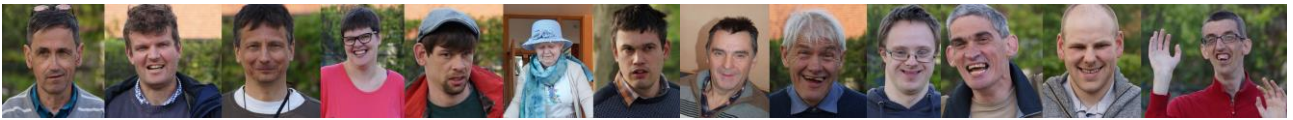
Dieter en Bartho

Dieter heeft zijn familie erg gemist toen hij zo lang niet naar huis kon, maar heeft zich hier toch goed aan alle veranderingen aangepast. Hij heeft heel de zomer het gras gemaaid en hij werkt graag met André samen.

Jokke genoot van de dagelijkse wandelingen, de rust in huis en in de weverij.

Bartho is nog steeds vol van onze Ardennenreis. Hij turnde daar elke ochtend mee met het tv programma Bougez le Matin. Op Breidablik heeft hij elke dag met veel ijver gepoetst en noemt zich een echte 'poetsman'.

Op Breidablik legt Marc geregeld al kakelend een eitje, begint Aster af en toe te blaffen en dan blaft Marc terug. Peter maakt aan tafel geregeld mekkerende geluidjes als een content bokje. Maar de oorzaak van dit fenomeen is nog niet gevonden!!

Bij deze willen wij André en John bedanken om zich het hele jaar vrijwillig in te zetten voor ons en onze bewoners. André gaat samen met John en een bewoner naar de dokter of tandarts als het ons niet lukt, naar het containerpark, ze doen kleine klussen, André valt in voor nachtpermanentie en vangt onze bewoners op wanneer wij vergaderen en op zijn klus middagen, doet wandelingen met onze bewoners en veel meer, ze zijn beiden onmisbaar.

Ook werden wij op het Bergsken een nog hechtere groep, bewoners, medewerkers, internen en vrijwilligers, maar ook samen met Ilse en Griet, de weverij medewerkers en Ingrid onze verpleegster. We konden op elkaars hulp en steun rekenen het voorbije jaar.

Jokke en Aster

IDAFELD

2020 wat een jaar!

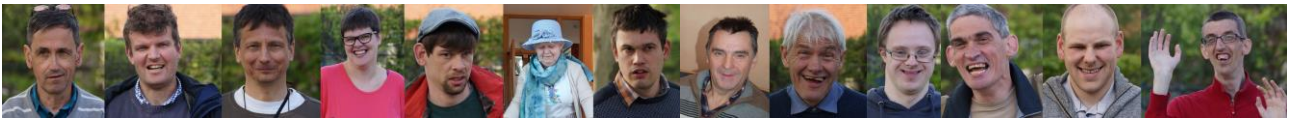
<Geniet van alle kleine dingen die om je heen gebeuren en neem alles mee> dat is het motto van dit jaar geweest. Lach, leef, geniet en sta vol in het leven!!!

Het pensioenfeest van Jan mogen we zeker niet laten passeren. Feesten kunnen onze bewoners als de beste en dat hebben ze dan ook laten zien.

We hebben 2020 alvast goed ingezet en zijn op uitstap geweest naar Toverland. Bijna geen bezoekers dus we konden meerdere malen in de verschillende attracties. Even alle remmen los, genieten en nog niet wetend wat er ons nog staat te wachten.

In februari mochten we Sean verwelkomen om het team Idafeld te versterken. Sean heeft stage gelopen in verschillende huizen op Widar. Sean is zeer gedreven, als er een klusje moet gedaan worden, staat Sean er om te helpen.

En toen kwam daar dat beestje aan, tja daar konden we niet omheen. 13 maart 2020 zal voor velen in het geheugen gegrift staan. Niet alleen om de verjaardag van Wim, maar ook het moment dat we in lockdown moesten. Alle werkgebieden dicht, iedereen moest in huis blijven.

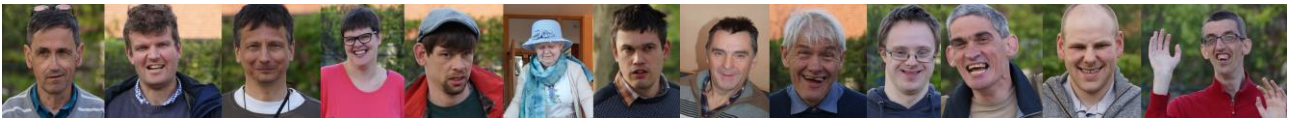
Dit was voor velen een hele lange grote vakantie.

Wouter en Joris zijn dan enkele maanden naar huis gegaan. Onze andere bewoners zijn op Idafeld gebleven. We probeerden het zeker niet aan ons hart te laten komen en maakten er het beste van. De streek is dan ook goed verkend en wanneer het weer het toeliet, dan maakten we buiten een gezellig vuurtje dat soms werd voorzien van leuke muziek en zang.

Als huis zijn we uitgedaagd in het zoeken naar alternatieve communicatie. Zo hebben we het videobellen ontdekt. Een spannend moment voor de bewoners, maar ook voor de medewerkers. Op het juiste moment aan de computer krijgen en de rest van de bewoners op een afstand houden.

De begeleiders werden uitgedaagd, zo moesten we ineens Palmpasen vieren in eigen bubbel. Om de paassfeer zo goed mogelijk te beleven, planten we een Palmpasenboom in het midden van het terrein Acaciaweg. Pasen vierden we dan in het eigen huis, gezellig, maar geef ons toch maar het feest in de gemeenschap.

Na een jaar hard gewerkt te hebben, was het tijd om afscheid te nemen van Lidewy. Om de covid even te vergeten een lekkere BBQ. Lidewey zorgde voor een heerlijke koekjestaart , SMULLEN!

Yes ... de winkels zijn terug open! Tijd om een shopuitstap te doen met onze enige dame van het huis.

En wat hebben we ervan genoten. Kledingwinkel in en uit en wat een leuke buit hadden we ingeslagen! Het was wel erg warm die dag om af te sluiten kon een ijsje niet ontbreken!!!

Na de lockdown mochten de bewoners na lange tijd terug naar huis. Ludo en Nathalie konden niet naar huis, Elout wou op vakantie met Idafeld dus vonden het tijd voor een weekendje weg. Jasper en Alexander gingen dan ook naar een huisje in Nederland. Ze vulden het weekend met wandelen en spelletjes spelen. Natuurlijk mocht er een goede barbecue niet ontbreken.

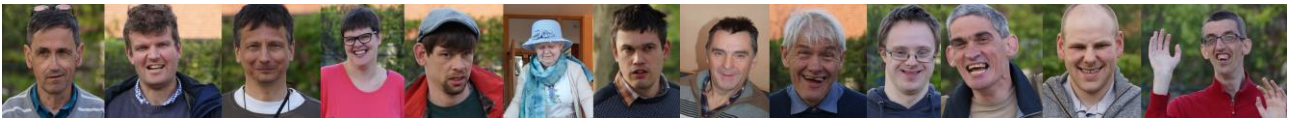

Spijtig genoeg moesten we ook dit jaar afscheid nemen van Alexander. We wensen hem langs deze weg een dikke merci voor al jouw werk dat je op Idafeld hebt gedaan.

In oktober startte Dorien op Idafeld. Ze kende de bewoners al wat aangezien ze al eerder een jaar op Landvidi had gestaan. Dorien is creatief bezig en dat zullen ze hier geweten hebben! Aangezien vele uitstappen niet konden doorgaan, hebben we ons met knutselen beziggehouden. Zo hebben Wouter en Wim en Andres zich kunnen uitleven met de houtbrandpen. Of we knutselden een mooie lampion met natuurlijke materialen.

En daar was pakjesavond. Deze kreeg dit jaar een andere invulling aangezien we niet naar de winkel konden om pakjes te gaan halen. Jasper en Sean hadden een quiz in elkaar geknutseld en oh hoe leuk was die!! De grote winnaars waren Elout en Wim. Dat was knap gedaan van al onze deelnemers!

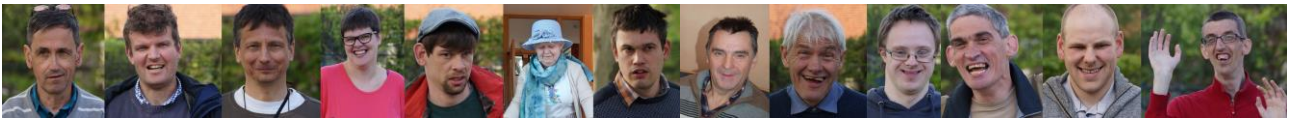
We hebben het jaar afgesloten in onze bubbel met een supergezellig kerstfeest.

Ondanks het rare jaar met heel veel onzekerheden zijn wij, de medewerkers van Idafeld, supertrots op onze bewoners. Elke maatregel hebben ze gewoon op zich genomen en er het beste van gemaakt. Ik ben superblij om ook hier een deel van het team te mogen zijn!!!

Jasper voor Huis Idafeld

LANDVIDI

LANDVIDI doorheen het jaar 2020.....

Een tijd van vertrouwen en verandering!

We zijn het jaar vol goede moed gestart en hebben de nodige plannen gemaakt voor vakanties, uitstapjes en nieuwe activiteiten.

En toen stond de tijd stil ...

Corona/covid19 waren termen waarvan wij nog nooit gehoord hadden. Wat nu??

Ook dit zijn we vol goede moed tegemoet getreden.

Positiviteit was voor ons de boodschap.

Er moest worden gedacht in bubbels, knuffelcontacten, besmettingen en mondkapjes!

Gelukkig kregen we heldere instructies en moesten we deze puzzel niet alleen leggen.

Al vrij snel werd duidelijk dat alle bewoners op Landvidi zouden blijven.

Dus onze LV- bubbel bestond uit Paul, Steven, Joeri, Johnny, Jules, Doenja en Kelly (bewoners) Katrien V., Dorien, Lieve, Stef en Geraldine (externe medewerkers) en Maria (intern) en Camilla (inwonende stagiair uit Colombia). Katrien E. was in bevallingsverlof omdat zij mama geworden is van haar tweede kindje Morice.

Het voorjaarsweer was prachtig, waardoor we onze buiten-momenten verplaatst hebben van achter naar de zijkant van het huis.

Zo konden we de wandelaars zien, en zoveel mogelijk lekker buiten eten.

We hebben plannen gemaakt voor vakanties, deze mochten in 2020 helaas niet doorgaan.

Maar we hebben goede hoop dat dit alsnog gaat gebeuren.

Ook onze avond- en weekend-activiteiten zoals Akabe, tekenschool, djembé moesten stoppen.

Dit alles heeft nogal wat van ons gevraagd, maar we hebben dit goed doorstaan!

De hele dag met elkaar doorbrengen, heeft ons dichter bij elkaar gebracht.

De zomer, met haar tropische temperaturen, heeft ons dagelijks tempo nog verder doen dalen.

De voordelen hiervan zijn, dat onze was eigenlijk al droog was voordat hij goed en wel aan de draad hing.

De mooie bloemen in de tuin, met al haar insecten.

Het lekkere eten dat uit de tuin kwam, de grote hoeveelheden aardbeien die we gegeten hebben... jammie!

Maria die ons verwende met zelfgemaakt ijs.

En zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Er waren ook nadelen, het enorme aantal vliegen dat het liefst binnenshuis wilde verblijven., zijn zaken waaraan wij niet gewend raakten.

Dit najaar is Kelly verhuisd, zij woont momenteel in Brasschaat.

Haar vertrek was merkbaar in huis, omdat zij zoveel huishoudelijke taken deed.

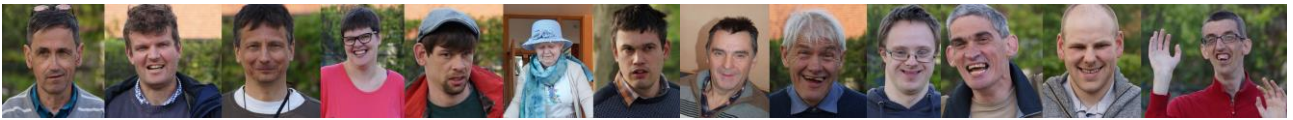
Die taken zijn als vanzelfsprekend door andere bewoners opgenomen.

Zo is Doenja nu onze vaste koffiezetter en doet Paul geheel zelfstandig al onze was.

We bellen haar af en toe, om te horen hoe met haar gaat.

Het verlies van Dominica heeft een vreemde leegte achtergelaten.

Ze was dagelijks bij ons in de voormiddag, we missen haar gepruts met de bolletjes wol.

De koektrommel hoeft niet meer bewaakt te worden, appels blijven op zijn plek liggen.
 We hebben waardig afscheid van haar kunnen nemen, ieder op zijn eigen manier.
 En branden nog vaak een kaars bij haar foto.

Inmiddels zijn er als vanzelf anderen opgestaan om haar taak wat betreft het leeghalen van de koektrommel over te nemen.

We zullen geen namen noemen.... 😊

We hebben Jesse warm welkom geheten, hij is onze nieuwe inwonende tuinman.
 Ook is Katrien E. weer terug bij ons en heeft Dorien daarom Landvidi verruild voor Idafeld.
 Zo zien we haar nog regelmatig en kunnen we af en toe een babbeltje maken.

Dat brengt ons alweer richting het einde van het jaar.
 De decembermaand met Sinterklaas heeft de nodige inspanning van ons allen gevraagd.
 Een surprise maken, een cadeau kopen. Spannend allemaal!
 En Kerstmis, de warme sfeervolle tijd van bezinning.
 Gezellig bij een knapperend vuurtje luisteren naar een mooi verhaal is echt genieten.
 De kerstboom versieren, het samenzijn, lekker eten, het heeft naar het einde van het jaar

Wij zijn tot de conclusie gekomen dat we het eigenlijk nog niet zo slecht hebben.

Namens heel Landvidi tot volgend jaar,
 met weer nieuwe avonturen en verhalen

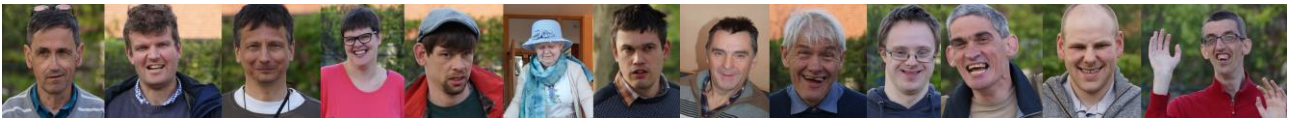
Jules met Geraldine

Met z'n allen een muziekquiz op een namiddag.

*Optreden van Kurt
 (mentalíst en broer van Kelly)*

Doenja op haar verjaardag

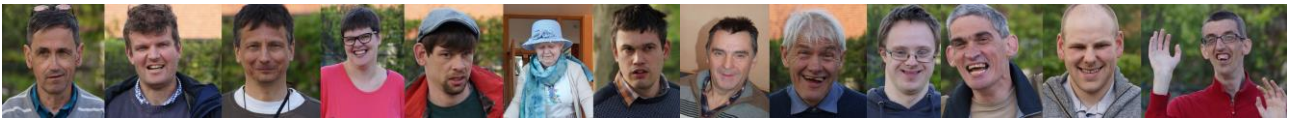
Joeri aan het genieten

Lachende Jules

ons Maria

EKKEHART

Ilse Vorsselmans werd officieel onze nieuwe directeur. Vol verwachting keken we naar haar en blijgezind wensten we haar kracht en moed. Wie had ooit kunnen vermoeden hoezeer ze dat nodig zou hebben in de volgende maanden!

Januari: we beginnen het jaar niet zo goed. Een collega krijgt tijdens het werk een tak op zijn gezicht en is ernstig geblesseerd aan zijn neus. Gelijk wordt het uurrooster overhoop gehaald en aangepast om alles georganiseerd te krijgen. Want in onze sector ben je bij ziekte pas vervangbaar na een maand.

Februari: iedereen is weer present en we gaan met alle medewerkers en bewoners van Ekkehart een dagje naar Gent. In het Dr. Guislain-Museum worden we rondgeleid door een ervaren gids. Daarna gaan we de stad verkennen en we sluiten de dag af met een etentje in een piepklein, maar gezellig chinees restaurantje.

Maart: ai ai ai ... een hond bijt een vingertopje af van Ivan zijn hand! We gaan er direct vanuit dat het genezingsproces een lange tijd zal duren en gooien het uurrooster helemaal overhoop!
Maart is nog niet halverwege of : lockdown! Iedereen in zijn kot! Deuren toe, den Bayerd toe, ...
Geen bezoek, geen vrije weekends, geen contact meer met de andere huizen,... hoe spannend allemaal!
Van de spanning stijgt de angst en na de angst het verdriet van wat allemaal niet meer kan!

April: corona heeft ons in zijn grip! Iedere medewerker die zich niet goed voelt, moet thuisblijven, moet in quarantaine. Voortdurend wordt de uurrooster aangepast. We ondervinden wat het is om flexibel te zijn. Flexibel zijn = zich gemakkelijk aan kunnen passen aan veranderende omgeving, werkwijzen, werktijden, taken, verantwoordelijkheden, beleidswijzigingen en gedragingen van anderen.

We leren om creatief te zijn. Creatief zijn = is het vermogen om nieuwe dingen te bedenken en/of te creëren. Door **creatief** denken kun je originele oplossingen en vernieuwende werkwijzen uitdenken.

Creativiteit kan betrekking hebben op het denken of op het doen.

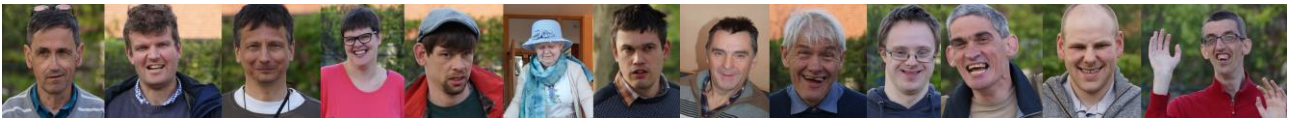
We vieren Pasen in ons huis, voor het eerst in die tien jaar dat we hier wonen. Het heeft zijn charme, maar het gemis aan ontmoeting is groot.

Mei: Het enige wat kan is wandelen en dus doen we dat regelmatig. We gaan op verkenning in de Kempen met een rugzak vol lekkers. We ontdekken leuke plaatsen zoals de Blakheide in Rijkevorsel, De Abtsheide in Beerse, Merksplas-Kolonie, Hoogstraten, ... Met Hemelvaart gaan we picknicken op de Elsakker.

Winkelen is moeilijk. We zoeken op de pc naar mooie slipjes, goede pantoffels, ... en bestellen online.

Vol spanning wachten op de pakjes en dan maar hopen dat het past!

Juni: we moeten nog in ons kot blijven, maar door het goede weer kunnen we veel buiten vertoeven. We mogen St-Jan vieren samen met Breidablik. We leefden ons uit bij het ringsteken en dronken menig liters water op deze hete, maar fijne dag.

Helaas blijven de berichten van afgelastte of uitgestelde kampen binnenkomen. De bewoners hebben geen perspectief om eens weg te kunnen in de zomermaanden. De coronamaatregelen beginnen te wege. Half juni mag wel Den Bayerd weer open, mits bepaalde maatregelen. Maar we kunnen toch weer mensen ontvangen en ontmoeten.

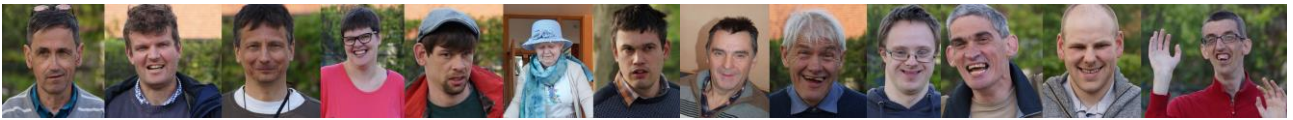
Juli: het scoutskamp wordt verkort naar vijf dagen, maar toch zijn de scouts blij. Met de anderen ga ik een dagje naar Zeeland met een koffer vol lekkers. Yalisa kan voor het eerst in haar leven eens vliegeren.

Augustus: Eten aan huis laten leveren, zwemmen in de Mosten, ... We blijven creatief zoeken naar zomerse activiteiten. De bewoners kunnen wel niet op kamp, maar ze krijgen allemaal toch verlofdagen: lekker uitslapen, even niets moeten en niets doen!

September: als het zomercafé sluit, zijn we weg! Even weg van huis naar Sunparcs De Molse Meren. Khaan, een vakantiewerker, gaat met mij en alle bewoners mee voor een midweek. En we nemen het ervan! Zwemmen, wandelen, uitslapen, uit eten gaan, ... het was superfijn om uit die dagelijkse sleur te zijn en zeker voor herhaling vatbaar!

*Bij Sunparks, de Molse Meren, een prachtig uitzicht
En ook in het zwembad en op restaurant was het leuk vertoeven...*

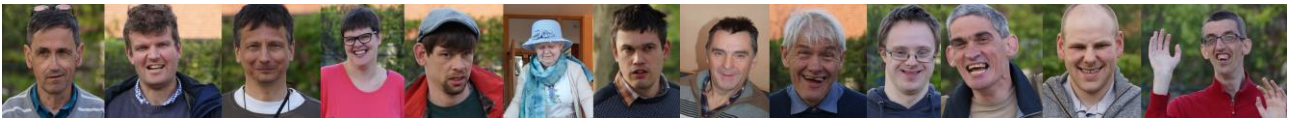

Michaelsfeest vieren we met Breidablik: smeden, herfsttaferelen knutselen, ... en 's avonds kijken we met heel de gemeenschap naar een groot vuur!

Oktober: herfst, ook een mooi seizoen om te wandelen! Het is een mooie nazomer, dus regelmatig nemen we picknick mee en genieten van de natuur.

November: Sint-Maarten, toch maar weer alleen met ons clubje. De lantaarns zijn mooier dan ooit! We wandelen er 's avonds mee door de dreven van Wortel-Kolonie en smullen daarna van lekkere pompoensoep en wafels.

Normaal starten we na St-Maarten met de kerstspelen, maar ja...niets is nog normaal. Dus zijn we weer creatief en we gaan toch aan de slag met de voorbereiding van Kerst.

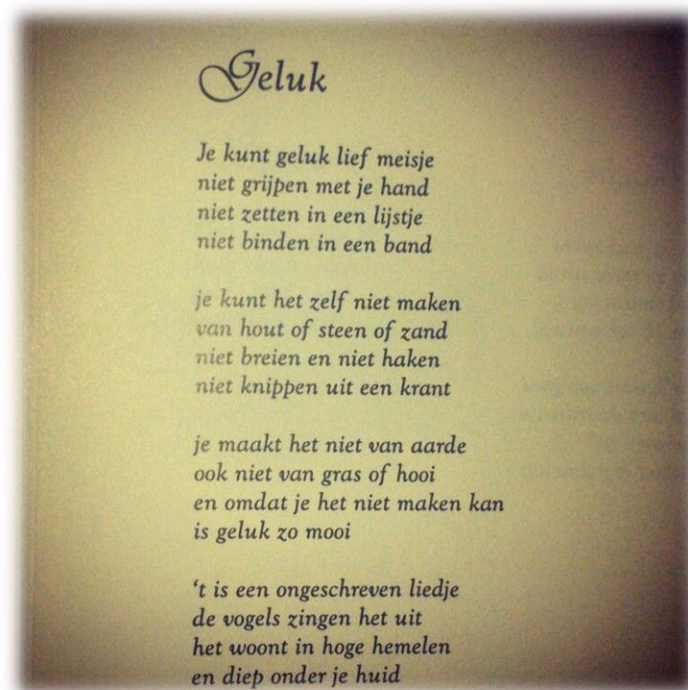
December : eerst natuurlijk surpriseavond. Het doet ons onze gedachten even verzetten. We moeten goed nadenken waar we de ander mee blij kunnen maken. We organiseren het zo, dat iedere bewoner een keer mee naar de winkel kan.

Na 6 december gaat alle aandacht weer naar de adventstuin en de kerstspelen. Hoe organiseren we dat coronaveilig? Geloof het of niet, maar het is ons gelukt! Het was anders, maar sfeervol en de kerstboodschap is luid en duidelijk bij iedereen gehoord!

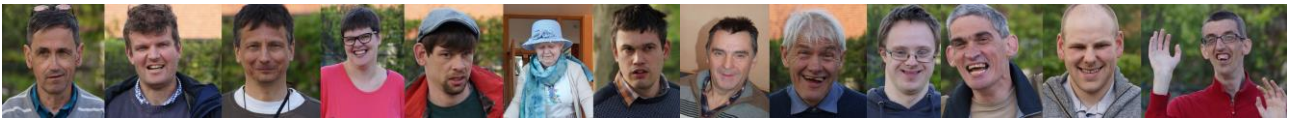
Voor Ekkehart door Erna

Regenboog achter Huis Ekkehart

Toon Hermans

DE WERKGEBIEDEN

MELKVERWERKING

Wat gaat het hard met de productie van de zuivelproducten in 2020! Blijkbaar worden onze producten goed gesmaakt door de woonhuizen en de klanten.

Als we dan toch enkele cijfers benoemen hebben we in juni 2020 meer dan 6000 liter melk per maand verwerkt. Wat ook als resultaat gaf dat we met een volle kaasripping zaten. Zo vol zelfs dat er op een bepaald ogenblik nog maar plek was om 1 kaas te stockeren. Dus was het hoog tijd om te gaan zoeken naar een extra klant. Zo hebben we aan de Beukenhof (regio Breda) enkele maanden onze kaas kunnen verkopen. Dit is ook een instelling voor volwassenen met een mentale beperking.

Als we dan verder kijken in het jaar dan daalde de hoeveelheid melk met meer dan de helft tijdens de wintermaanden. Dit gaf als resultaat dat we in het voorjaar 2021 bijna zonder kaas zaten.

Dus nog eens er is in 2020 veel kaas gegeten. Om en bij de 3 ton kaas 😊

Qua melkhoeveelheden hebben we dan weer voor bijna 45000 liter aan melk verwerkt tot de gekende zuivelproducten.

Uiteraard was 2020 geen normaal jaar omwille van de corona. Dit hebben we ook gevoeld in de kaasmakerij. De vaste krachten Wouter en Ils die een zekere periode in huis moesten blijven met een Lock down en nadien met beperkte bubbels wel terug aan de slag kunnen gaan. In die periode is Nathalie die ooit ook al bij ons heeft gewerkt ons terug komen vervoegen, waarvoor ook dank 😊

Toch hebben we ook nog wat hulp gehad van enkele stagiaires en/of vrijwilligers die kortere of langere periode ons zijn komen helpen zoals Anouk en Hannah.

Maar we kijken er alvast naar uit om volgend jaar terug bubbel overschrijdend te kunnen werken en jullie als klant verder te kunnen laten genieten van onze zuivelproducten!

Het melkverwerkingsteam

WINKEL & VERWERKING

‘Als u kookt met voedsel dat nog zo levend is als dit - al dat prachtige en bijna prachtige fruit, blad en vruchtvlees -, dan loopt u geen gevaar om het abusievelijk voor een handelsartikel, of een brandstof, of een verzameling chemische voedingsstoffen aan te zien. Nee, in de ogen van de kok, de tuinier of de boer die het heeft verbouwd, openbaart dit voedsel zich als wat het is: niet alleen maar een ding maar een web van relaties tussen heel veel levende wezens, waarvan sommige mens zijn en sommige niet, maar die elk afhankelijk zijn van de ander, en alle uiteindelijk in bodem geworteld en door zonlicht gevoed zijn. Ik doel nu op de relatie tussen de planten en de bodem, tussen de verbouwer en de planten en dieren die hij of zij verzorgt, tussen de kok en de verbouwers die de ingrediënten leveren, en tussen de kok en de mensen die weldra zullen aanschuiven om van de maaltijd te genieten. Het is een grote gemeenschap om te voeden en door gevoed te worden.’

Michael Pollan, Een pleidooi voor echt eten.

Het ritme van de seizoenen bracht zekerheid, troost, lekkers en schoonheid in 2020. Ondanks alles bleef de natuur wél zijn gangetje gaan en werden we gedwongen niet bij de pakken te blijven zitten. Hieronder een greep uit ons werk:

- ❖ 1023 potjes confituur van aardbeien, frambozen, rabarber, kersen, rode en zwarte bessen, appels en peren, kweeperen, pompoenen, mispels & moerbeien
- ❖ 887 potten diksap van appels, peren, kweeperen, vlierbloesems, paardenbloemen, berkenblaadjes, zwarte en rode bessen & druiven
- ❖ 308 potten peren op siroop
- ❖ 333 potten tomatenpuree
- ❖ 111 potten kweeperenmoes
- ❖ 96 potten augurken
- ❖ 4 kilo thee van lindebloesems, goudsbloemen, brandnetels, munt, citroenverbena, vlierbloesems & heermoes

Naast gelei en diksap van kweeperen, maakten we het afgelopen jaar veel kweeperenmoes.

We maakten coulis, moes van peren, appels en kweeperen, kersen op siroop, chutney, soep, croutons, emmers mayonaise, pesto van brandnetel, postelein, walnoten en rucola voor de huizen. De tuin perste sap van appels en peren. Een deel appels lieten we zoals elk jaar tot sap persen door de Sappmobiel - om er langer van te kunnen genieten. De mensen van Ekkehart maakten dit jaar paardenbloemendiksap voor ons. We verdeelden milkshake en chocomelk. We maakten broodpudding en smeerkaas en smeersels van pompoen, prei en erwten. We sneden vlees voor op de boterham.

Eind juni was er een overvloed aan komkommers, dus maakten we gazpacho, tzatziki, komkommersla, zoetzure komkommers... Uiteindelijk was onze inspiratie op en stuurden we alle klanten en medewerkers naar huis met een komkommer. En of we nog augurken wilden? We hadden nog een hele voorraad van 2019 staan (want dat was ook een goed augurkenjaar). Gelukkig zijn de mensen van Ekkehart grote favoriet!

Wat ons nooit eerder gelukt was, lukte Cindy wel: zij maakte perenstroop zonder toegevoegde suikers. Na ons eerste enthousiasme, raakten we een beetje teleurgesteld want aan het einde van de dag hielden we van een grote pot sap amper zes kleine potjes stroop over. En ook het moment waarop de pot van het vuur ging, was secuur; te vroeg én de stroop was heel lopend, te laat én hij werd steenhard. Dus uiteindelijk besloten we om het stroop-maken volgend jaar toch maar uit handen te geven aan de professionele perenstroopmaker!

Een aantal oogsten deden het dit jaar niet zo goed: geen mirabellen en pruimen, weinig aardbeien en rabarber, en ook de rode bessen deden het minder goed dan anders. Spijtig, want dit zijn toch wel een paar van de Widar-favorieten. De overvloed aan peren maakte dan weer veel goed. Met peren sloten we ons verwerkingsjaar af op 23 december. Tijdens de eindejaarsdrukte hebben we hier normaalgezien geen tijd voor, maar doordat de mensen van de tuin de peren voor ons sneden en wij ze enkel nog moesten innemen, lukte het wel. We begonnen 2021 trouwens opnieuw met peren (maar dat wisten we toen nog niet).

De eerste maanden van het jaar verwerken we alle fruit dat nog in de diepvries ligt. Wanneer het oogsttijd is, lukt ons dit niet altijd. We hadden nog veel emmertjes aardbeien van 2019, dus dan hadden we opnieuw een voorraadje aardbeienconfituur. Ook frambozen, rabarber en appels, peren en kweeperen uit de sapstomer hadden we nog in de diepvries.

Elk jaar dezelfde vraag: hebben we genoeg tot de volgende oogst?

Wanneer de diepvries leeg is, komt de lente er bijna aan en kunnen we opnieuw beginnen. Het tempo en de bedrijvigheid neemt toe. We brengen alles in gereedheid voor een nieuw verwerkingsjaar: potten wassen, nieuwe deksels bestellen, de voorraad suiker, citroensap en marmello nakijken, productcertificaten aanvragen voor de voedselveiligheid enzovoorts. Het leukste is wanneer we in verwerkingsmodus zijn en iedereen het juiste plekje heeft in dit proces. Wanneer alle vuren bezet zijn, wanneer onze grootste potten op het vuur staan en we met grote lepels in de potten mogen roeren, wanneer 'sapstomer' en 'steriliseerketel' hier tot de alledaagse woordenschat gaan horen, dan zijn wij in ons element!

Onze vaste winkel- en verwerkingsploeg hebben we heel erg gemist in 2020! Wouter die de kaastoog laat blinken en iedereen naar zijn voeten geeft wanneer het afval niet goed gesorteerd wordt, Joeri: manusje-van-alles en fijne aanwezigheid, Andres die steeds paraat staat om boodschappen met de kar weg te brengen naar de andere terreinen, Cis die onze voorraadkamer op orde houdt en zorgt dat de etiketten kaarsrecht op de potjes plakken. Ook Marc hebben we lang moeten missen. Toen hij na maanden eindelijk weer mocht komen, ging hij meteen op prospectie in de verwerking en merkte op: 'Nieuw broodsnijmachine? Nieuwe (warmtebestendige) handschoenen?' Om de andere week vraagt hij wanneer we nog eens pesto maken. En dat er meer peper in moet! Verder komt hij nog steeds 'nooit meer terug naar dat voddenwinkeltje', maar de volgende ochtend staat hij steeds weer met pretoogjes voor de deur.

Els, Nancy en Bart horen hier tot de 'anciens'. Els verzet bergen werk in het verwerkingsseizoen met het snijden van fruit. 'Zo gaan we het doen!', zegt ze wanneer ze in haar sas is.

Nancy snijdt het brood en doet veel poetswerk. 'We gaan weer werken!', zo begint ze meestal de dag. Ze is heel fier wanneer ze haar spulletjes van de weverij in de winkel ziet liggen.

Bart opent de winkel, 'installeert' de laptop, gaat de zuivel halen samen met Els, maalt de walnoten fijn en wil alles het liefst fijn mixen. 'Werken gelijk de beesten!', zegt ie dan.

Willy komt alle namiddagen en ook Bart Van Brussel komt drie namiddagen per week. Zij zijn onze vaste boodschappenkoeriers door weer en wind.

Flor komt op vrijdagmiddag de sandwiches en rozijnenbolletjes verdelen voor de huizen. Daar is hij erg op gesteld.

Het was wel fijn om een keertje andere bewoners bij ons te hebben. Tessa was de hele dag zoet met de kersenontpitter. Yvonne verzamelde elke ochtend de valappelen en -peren en plukte de goudsbloemen om te drogen voor de thee. Hilde hield de verwerking spic en span. François sneed teiltjes vol rabarber en augurken in kleine stukjes.

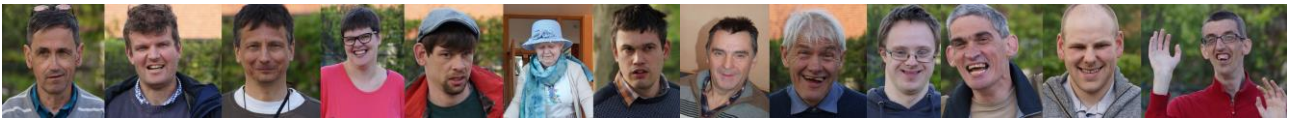
Wat na dit jaar ook duidelijk is gebleken, is hoe trouw onze klanten wel zijn. Onregelmatige openingsdagen, soms lange wachtrijen: het hield de klanten niet tegen om te komen. Sommigen komen hier van bij het prille begin van Widar! We hebben veel klanten die hier wekelijks hun (desem)brood, koekjes, flessen melk, kaas, potten yoghurt en platte kaas komen halen. De handdoeken van de weverij zijn nog steeds een geliefd product. En ook de bijenwaskaarsen doen het goed. Veel van onze klanten maken graag een praatje met de bewoners (en vice versa), iets wat dit jaar bemoeilijkt werd door de mondkapjes. Vaak werd er dan maar gewuifd van de verwerking naar de winkel. Hopelijk komen er snel andere tijden waarin een babbeltje slaan met iemand niet zo'n uitdagende kwestie is!

In de winkel komt alle arbeid van de hele gemeenschap samen. We zijn trots om al dit moois en lekkers aan te kunnen bieden. De aandachtige lezer herkent misschien het citaat waarmee we dit stukje begonnen. We hebben het al eens eerder gebruikt, maar voor ons is het zó van toepassing op Widar, dat we het opnieuw wilden gebruiken. Wij zijn immers afhankelijk van jullie vele werk. Geen werkgebieden, geen winkel, geen verwerking. Dank jullie wel voor jullie werk, enthousiasme en fijne samenwerkingen!

Diny, voor de verwerking en de winkel

Een leuke verrassing van onze collega-bakkers!

TUIN

2020 ... een jaar dat we niet snel zullen vergeten. Corona. 13 maart veranderde alles plots. De eerste lockdown. Bewoners moesten in hun eigen huis blijven. Medewerkers van de werkgebieden moesten mee helpen in de huizen. Ik ben 2 maanden in huize Midgard gaan werken terwijl Michaël en Lotte de tuin voorbereidden op het nieuwe seizoen. Het was voor iedereen aanpassen en een zoektocht naar dit nieuwe leven. Er werden bubbels gevormd. De tuin hoorde bij Landvidi. Steven en Joeri hebben in het begin flink meegeholpen in de tuin. Later kwamen Doenja, Kelly, Johnny en Jules ook een halve dag werken.

Dit was wel fijn. Deze groep kende elkaar goed en dat gaf rust om samen te werken. Maar na een tijd werd het af en toe toch wel te veel om altijd met dezelfde mensen van het huis ook nog eens samen te werken in een zelfde werkgebied. Dit was een grote oefening voor de bewoners in verdraagzaamheid.

In april kondigde Lotte aan dat ze zwanger was en is gestopt met werken.

Op 16 juni kwam er een gezinsuitbreiding bij Michaël en Hannelore. Een flinke dochter werd geboren, genaamd 'Feline'.

In de vakantieperiode waren er gelukkig weer vakantiewerkers en kwamen er ook 3 sollicitanten voor de tuin een periode proefdraaien.

Begin oktober werd Jesse van Westen onze nieuwe collega ter vervanging van Lotte.

Op 7 december is Lotte bevallen van haar eerste kindje. Een dochter, genaamd 'Sam'.

Er zijn dit jaar ook weer Stagiaires, vrijwilligers en woofers mee komen werken in de tuin. Daar zijn we heel dankbaar voor.

En last but not least, kwamen Yarrick, Cedric, Andrew, Bayron, Kobe en Bram wekelijks als dagbesteders via RTH met veel enthousiasme ons werk verlichten in de tuin. Fijn dat jullie er zijn!

Wat de tuin betreft hebben we weer een droge zomer achter de rug. Ondanks de weinige regen, warme (hete) dagen en weinig beregening hadden we een overvloed aan komkommers, courgetten, pompoenen, rode biet, ajuin en aardappelen. Van de vele kolen hebben we zuurkool gemaakt.

In het najaar zijn we begonnen met onze tuin om te vormen naar agroforestry. Agroforestry of boslandbouw is het combineren van landbouw, bosbouw en natuur op een zelfde perceel. Op zo'n perceel wordt landbouwteelt, tuinbouw of veeteelt gecombineerd met hoogstambomen of hakhout, tussen de gewassen. Beide teelten staan er voor productiedoeleinden. Het is de bedoeling dat de bomen op termijn gekapt worden voor het hout en in tussentijd al dan niet vruchten, snoeihout en/of strooisel opleveren. De combinatie van landbouw, tuinbouw en bosbouw zorgt voor een ecologische meerwaarde. De bomen zorgen voor een verhoging van de biodiversiteit op het land. Zij zorgen voor meer beschutting en vasthouden en aantrekken van water. Er is geen open vlakte meer.

Wij hebben onze tuin ingedeeld in 5 percelen met tussen elk perceel een rij notenbomen met daartussen rode bessen, zwarte bessen en frambozen. De helft van deze percelen wordt beteelt met groenten, de andere helft wordt ingezaaid met grasklaver en wordt gemaaid voor voedsel voor de koeien. Dit gaat in de toekomst een heel anders uitstraling geven.

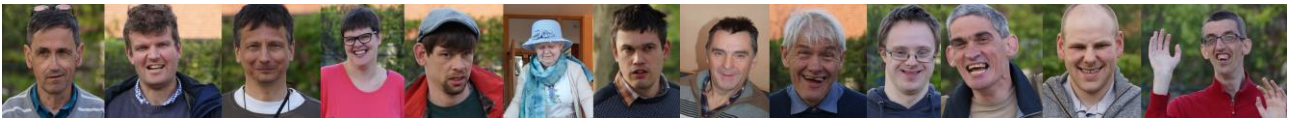

Voor het 2021 is ons teeltplan gemaakt, de zaden zijn besteld, de eerste plantjes komen al piepen en het land wordt voorbereidt. Wij kijken weer uit naar een volgend seizoen.

De tuinploeg.

Jesse van Westen

Ik ben geboren en opgegroeid in Buren, gelegen in de mooie Betuwse fruitstreek van het Rivierengebied in de Nederlandse provincie Gelderland. Als kleine jongen was ik al graag buiten en liep ik mee met de mannen van de gemeentelijke groenvoorziening. Dat heeft ertoe bijgedragen dat ik op latere leeftijd heb gekozen voor een opleiding als tuinman. Na vele jaren als hovenier en boomverzorger te hebben gewerkt wilde ik graag iets anders doen. Daarom heb ik er op 33-jarige leeftijd voor gekozen om de opleiding voor Biologisch-Dynamische landbouw te volgen aan de Warmonderhof.

Daar koos ik voor de richting tuinbouw en heb ik ook geleerd om mensen te begeleiden in het werk op de boerderij en in de groentetuin. Vervolgens heb ik op verschillende boerderijen en tuinderijen in Nederland gewerkt om ervaring op te doen in het begeleiden van mensen in de BD landbouw.

Nu ben ik 41 jaar en heb ik ervoor gekozen om me een tijd lang met Widar te verbinden. We hebben afgesproken dat ik vier dagen in de tuin werk en een dag in huis. Het wonen op Landvidi bevalt me erg goed, ik ben blij met mijn mooie appartement en vind het fantastisch dat de bewoners van Landvidi hun huis met mij willen delen.

Op het moment dat ik dit schrijf is het voorjaar juist begonnen en staan de eerste plantjes al in grond, klaar om te groeien. Ik vind dit een van de mooiste periodes van het jaar, er hangt een belofte van nieuw leven in de lucht. Ik ben erg benieuwd wat dit nieuwe seizoen ons allemaal gaat brengen.

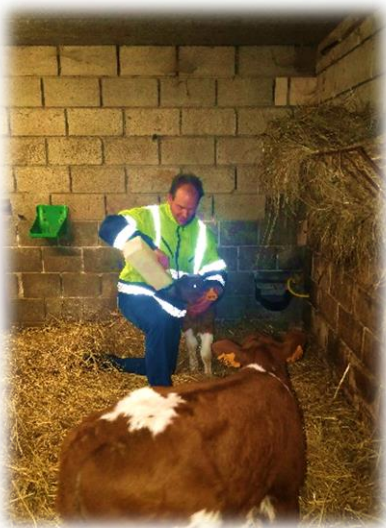
LANDBOUW

De Landbouw bij Widar is een plek waar zorg gedragen wordt. Niet alleen voor de dieren, de gronden en de planten maar ook voor en door de mensen.

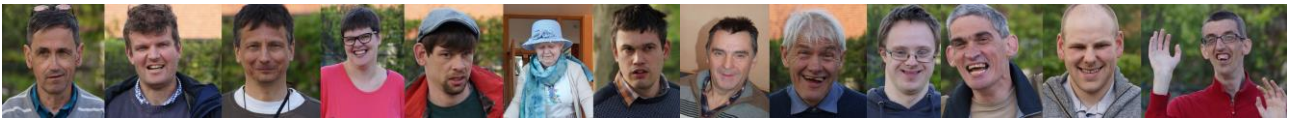
Het jaar 2020 had een uitdagend karakter voor iedereen binnen Widar, zo ook voor de Landbouw. Het opkomen van de epidemie, die Covid-19 wordt genoemd, heeft voor vele aanpassingen gezorgd. Allereerst konden de bewoners een aantal maanden hun werkzaamheden niet meer uitvoeren waardoor de medewerkers een tandje bij moesten steken. Zo zorgden we voor continuïteit zodanig dat we de voorgaande jaren konden blijven evenaren.

De melkproductie bleef zo stabiel en lag rond de 45.000 liter. Dat zorgde ervoor dat de melktobbe in overvloed gevuld werd en de kaasmakers moesten bijbenen voor het produceren van de kaas, yoghurt en platte kaas.

Het voorgaande jaar nl. 2019 was onze bietenoogst mislukt. Daar wilden we dit jaar verandering in brengen. We hebben de bieten op vruchtbare grond gezaaid zodat ze daardoor beter zouden groeien. Er werd gezaaid in een hele droge periode. We hebben dus moeten bewateren zodat de bieten konden ontkiemen. Daarnaast hebben we samen met de bewoners ook voldoende gewied. Daar hebben dit jaar de vruchten van mogen plukken. We hebben 15 are ingezaaid en daar zijn 12 ton bieten vanaf gekomen. Ook hadden we een gelijke hoeveelheid rapen gezaaid wat een groot succes was. De koeien hebben ervan kunnen smullen.

Het was ook een jaar van nieuw leven. Zo zagen 15 kalfjes voor het eerst het licht waarvan het grootste deel stiertjes. Ze kregen bij ons allen hun eigen naam, uitgekozen door de bewoners en medewerkers. Een deel daarvan werden verkocht wat extra inkomsten genereerde voor de Landbouw.

De zoektocht naar onze biggen liep niet erg vlot. Dit omdat de gebruikelijke biggenboer zijn activiteiten stopgezet had. Toen we uiteindelijk iemand gevonden hadden, zijn we 6 biggen gaan halen in Bocholt. Zij kregen hun plek in de nieuwe wei die we samen met de bewoners gemaakt hadden. Gelukkig konden de varkens tijdens deze warme zomer een afkoelend modderbad nemen dat we voor hen gemaakt hadden. Door het warme weer zijn we genoodzaakt geweest om een modderbad te maken waarin de varkens verfrissing konden zoeken.

Naast de dieren in de Landbouw is er ook wat beweging geweest bij de medewerkers. Zo heeft Andres aangegeven dat hij graag in een huis wilde werken. Dat zorgde ervoor dat wij op zoek moesten gaan naar een nieuwe boer. Deze nieuwe kracht, Arie, is in oktober 2020 een week mee komen draaien en hij zag het helemaal zitten om vanaf 1 januari 2021 als boer te komen wonen en werken binnen Widar.

Wat de werkzaamheden op het land betreft hebben we ook op de velden bij het vliegveld van Weelde succes gehad. Daar hadden we 6 hectare rogge ingezaaid en was zeer goed opgekomen. We hebben besloten om daar Gehele Plant Silage (GPS) van te maken. Dit omdat we merkten dat er in 2019 te weinig voer was voor het vee. Daarom hebben we veel gehoooid zodat we genoeg hadden in de winter van 2020 en het voorjaar van 2021.

Ondanks de vele aanpassingen afgelopen jaar hebben we toch onze krachten kunnen 'bubbelen' waardoor we kunnen terugkijken op een krachtig en arbeidzaam jaar.

Groeten van het Landbouw-team

BAKKERIJ

Aan saaiheid het lak !

We kregen een start van het jaar 2020 vol met omwentelingen ... Grote wissels passeerden de revue... De pioniers op Widar namen stilaan afscheid, Ilse van de winkel wordt onze nieuwe directrice, veel jonge nieuwe medewerkers kwamen met nieuwe impulsen, een frisse wind waait door Widar ...

Gert de bakker komt na een jaartje herbronning terug in ons team, zijn vervangster Els die inspirerend meewerkte in onze bakkerij, bewandelde een nieuwe weg binnen de gemeenschap. We dachten toen, hiermee hebben wij het wel even gehad aan veranderingen, laat alles nu maar een beetje in de setting vallen. Niet zo, de grootste storm moest nog komen, de pandemie raast door de wereld en ook door de gemeenschap. Hoe ingrijpend is dit voor iedereen!

Trouwe bakkers Mark, Steven, Andres, Elout, Joris en Gerry verliezen noodgedwongen hun job binnen de bakkerij omdat ze niet tot onze "bubbel" behoren. Tessa, Nico, Stefan komen in onze bubbel en starten een nieuwe weg vol uitdagingen als leken in het vak "bakker".

Er is een dikke chapeau en bewondering op zijn plaats om de moed en het begrip dat de bewoners moesten opbrengen om hun geliefde job tot op heden opzij te moeten zetten! Dit omschakelen is ingrijpend en niet vanzelfsprekend voor

niemand. Ook voor ons vraagt dit iets extra , we moeten nog meer gemeenschappelijk gaan denken. We delen ons werk in de werkplaats en ondersteunen het leven in de gemeenschap waar op dat moment de zorg onze aandacht vraagt. Er ontstaan nieuwe bijzondere kwaliteiten, de spontaniteit in dit samen denken en doen is hartverwarmend. Alles wordt even herdacht, het is een leerrijk proces !

Ook de klantomgeving van de bakkerij valt even stil, een groot deel van onze horeca klanten en onze winkel vallen een hele tijd uit. Minder brood, koek en taart. Het is even wennen, maar we ontdekken vlug ook nieuwe kwaliteiten in het werk: een nieuwe vorm in het aanleren van de job aan de nieuwe bakkers, het verfijnen van ieders sterktes en ondersteuning in de beperkingen, experimenten naar assortiment en desembrood, solidariteit tussen werkgebieden en huizen. Het is en blijft zo een wonderlijk gegeven om in deze context als groep bakkers, telkens opnieuw naar de best mogelijke kwaliteit van de producten van onze biodynamische bakkerij te mogen streven.

Onze klanten vinden dan ook terug de weg naar de winkel, eerst via extra leveringen aan de Bioshop in Turnhout, dan het terug opengaan van onze winkel, de takeaway-initiatieven, enz .. tof !

Het werd ook een jaar met een grote toeloop van stagiairs die hun weg in de zorg zochten met de impulsen vanuit ons wijze van werken, met de antroposofie die ons inspireert, ze dragen dit alvast mee in hun rugzak naar de opgave in goede zorgverlening. Zo ook het vrijwilligerswerk van John, die alle brood toeren op zich neemt, voor wie geen vraag teveel lijkt en de trouwe hulp van Sonja op dinsdag .

Flor was heel trots met de taart en al het lekkers voor zijn verjaardag!

De dag vol met appeltaarten en cakes en koek in alle vormen, het zijn deugddoende kwaliteiten, we dragen ze op handen. Met de nakende opening van huize Yggdalir en de nieuwe mogelijkheden in ons café den Bayerd wachten ons dit jaar opnieuw andere uitdagingen. Hoe gaat onze nieuwe ploeg eruit zien met een mix van jongeren en de meer ervaren bakkers, wie gaat, wie blijft, wie vindt zijn weg terug naar het trotse gevoel in zich om deel uit te maken van ons fantastisch team ?

Of zoals Steven het schoon verwoordde: " ik heb de tijd van mijn leven hier " en Flor die met zijn nakende verhuis naar Wortel triest uitsprak "Ik ben bang om mijn job als bakker te verliezen".

Het was zeker voor velen soms een moeilijk jaar, maar ook zo boeiend ... aan " saaiheid het lak " was echt wel de leuze van ons jaar !

Het bakkerijteam

SFEERBEELDEN VAN ONS BAKKERIJ-TEAM

WEVERIJ

Het is dit jaar een jaar van enorme veranderingen geweest.

De eerste maanden (januari en februari) zijn we druk in de weer om alles in orde te brengen voor de geplande modeshow die door gaat op 11 maart in De Flint in Amersfoort. We hebben gevilt, geweven en genaaid dat het een lieve lust was. Alles wordt door onze 4 modellen Joeri, IIs, Stefan en Johnny gepast en (goed)gekeurd. Deze modeshow wordt maar om de 4 jaar georganiseerd door weven met beperking Nederland. Net voor de dag zou aanbreken om al dit moois te laten zien bereikt ons het bericht dat Nederland in lockdown gaat en België volgt meteen daarna.

Hier volgen enkele foto's van de gevilde sprookjesoutfit en de geweven poncho die we misschien de volgende modeshow kunnen laten zien.

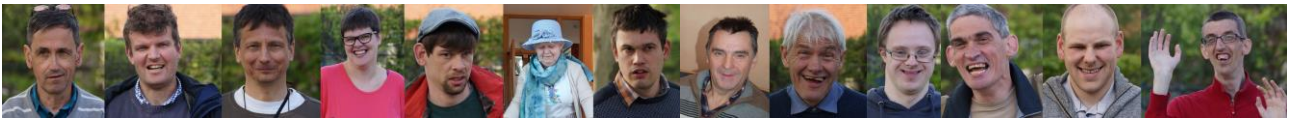

Iedereen had zo enorm naar dit moment uitgekeken en de teleurstelling was dan ook groot. Veel vragen worden op ons afgevuurd en wij zijn vaak niet in de mogelijkheid om ze te beantwoorden. Dat zal het komende jaar typeren, al die vragen: wanneer mag dit, wanneer mag dat, kunnen we op reis, naar huis, op uitstap, iets gaan drinken, naar het werkgebied, de anderen ontmoeten, enz....

De lockdown

De lockdown gaat in op vrijdag 13 maart. De weverij sluit dan en ik ga het medewerkers team op Breidablik versterken. Omdat alle bewoners in het huis worden opgevangen is er nood aan extra begeleiding. Er wordt een beroep gedaan op mijn creatieve ingesteldheid om de bewoners zinvol bezig te houden en daaruit volgen veel projecten, bv. papier scheppen met gras, tekeningen maken, de tuin onderhouden, knutselen enz. ...

Om toch in verbinding te blijven met de andere huizen en in het bijzonder met de werkgebieden zoals de tuin, de bakkerij, de winkel - verwerking, de landbouw, de kaasmakerij, hebben we een hartvorm in elkaar geknutseld om iedereen een 'hart onder de riem' te steken in deze moeilijke periode. Deze werkgebieden hadden de zware taak om de huizen van voedsel te blijven voorzien, vaak gecombineerd met de zorg in een huis met een grote noodvraag. Ook onze verpleegster en de directeur worden 'hart'elijk bedankt voor al hun inzet.

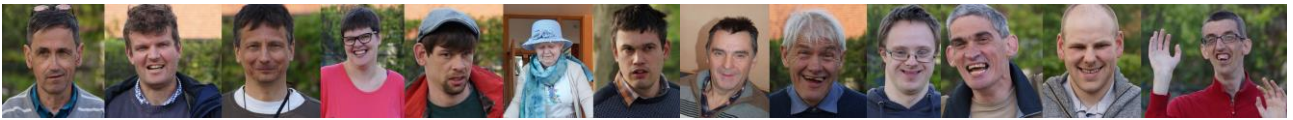

Wat me vooral is bijgebleven uit deze periode zijn onze wandelingen hier in de buurt. Het was zo'n prachtig lenteweere in maart en april. We hebben nog nooit van zo dichtbij en dag na dag de bladeren aan de bomen en de eerste bloesems in bloei zien komen. Elk jaar is de lente weer een wonderlijk iets en het was bijzonder om de natuur zo bewust in beweging te zien. Het was volop genieten van de lentezon en van de traagheid die zo plots ons leven ging bepalen.

In de maanden die hier op volgen is er een grote flexibiliteit gewenst, niet alleen van de medewerkers, ook de bewoners worden meegetrokken in deze snel veranderende tijd vol aanpassingen: verstrengen, versoepelen, nieuwe regels, enz. ... We zijn daardoor constant in beweging. Vaste structuren vallen weg en een onzekere tijd breekt aan.

Gelukkig kunnen we terugvallen op onze veerkracht. Het is bewonderenswaardig hoe de bewoners zich aanpassen en de focus verschuift van in de toekomst kijken naar van dag tot dag leven. En deze dagen trachten we zo zinvol mogelijk door te brengen, elk op zijn eigen manier. We blijven voorzichtig in de omgang met anderen, maar houden verbinding en kijken hoopvol naar de toekomst.

Lieve groet, Ilse

Afscheid van Dominique

Op 14 augustus hebben we helaas afscheid genomen van Dominique. Ze is stilletjes aan haar laatste reis begonnen. We hebben haar gelukkig nog een laatste groet kunnen brengen met tekeningen, knuffels en lieve woorden. Ze heeft jarenlang de namiddagen doorgebracht in de weverij waar ze op een weefraampje mooie lapjes maakte en sjaaltjes breide. Dominique was ondeugend maar heel lief. We missen haar gezelschap. Haar weef en breiwerkjes hangen aan de gedenkmuur.

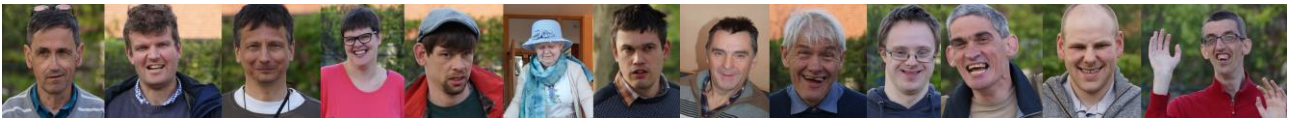
Verjaardag Ilse 50 Jaar

Op 8 oktober was het feest in de weverij en in BB. Ilse werd 50 jaar, een toch wel bijzondere leeftijd. We vierden dit in intieme kring met een lekker etentje en taart (dank u wel Widar bakkerij).

Onze vrijwilligers

Ook voor onze vrijwilligers bracht de lockdown vertwijfeling en onrust. Langskomen kon plots niet meer, maar toch wilden ze verbinding behouden. Elk op hun manier zijn ze ons blijven steunen. Langs deze weg willen we dan ook onze vrijwilligers hartelijk bedanken. Ondanks deze moeilijke periode kunnen we op hun hulp blijven rekenen.

Rita en Nadine hebben thuis lontwol-engeltjes gemaakt en ondersteunen ons nu opnieuw in het poppenatelier.

Greet werkt thuis met veel plezier onze geweven stoffen af in onze welbekende theedoeken en draagtassen.

Hier zien we Ils en Griet met 9 meter geweven stof in regenboogkleuren.

Op deze foto zie je de afgewerkte tassen. Zij worden in de Widar winkel verkocht.

En ook André en John hebben zich erg verdienstelijk opgesteld en zowel individueel als groepsgericht aandacht en zorg gegeven aan de bewoners. Het werkgroepje tuin dat hieruit ontstaan is, heeft ervoor gezorgd dat de tuin en het terrein van Breidablik netjes en goed onderhouden bleef. Dikke duim op voor beide vrijwilligers!

In de weverij is er ook dit jaar weer veel en hard gewerkt. En net als elk jaar zijn er ook enkele veranderingen te melden.

We hebben afscheid genomen van Nadine. Zij heeft vele jaren met enthousiasme en kundigheid de weverij en het poppenatelier geleid, waarvoor dank. We hebben dan ook met een groot feest afscheid genomen. Al wordt Nadine soms nog in de weverij gespot, ze komt ons met graagte af en toe ondersteunen of met raad en daad bijstaan.

Nancy is wat uitgekeken op het weven en werkt nu elders. Ze komt nog steeds naar het poppenatelier en maakt daar de mooiste vogeltjes en andere dieren. We missen haar wel aan het getouw, maar nu krijgt Elout de kans om zich het weven eigen te maken. Hij komt elke woensdagnamiddag met groot plezier weven. We leren hem de kneepjes van het weven aan en merken toch wel dat het hem aanspreekt. Na de pauze wil Elout zich wel eens uitleven op de kaardenmolen en maakt hij mooie baarden.

Om een goed beeld van de weverij te geven hebben we enkele mensen geïnterviewd:

Gerda (dagopvang)

Gerda Palmaerts komt 4 X per week in 'dagopvang' naar de weverij

Hoe lang kom je al naar de weverij? Al vier of vijf jaar

Hoe kwam je op Widar terecht? Denise kwam mij thuis opzoeken nadat ze gehoord had dat ik op zoek was naar een zinvolle dagbesteding.

Waarom koos je voor de weverij? Vroeger was ik op internaat in een klooster waar ik verschillende handwerktechnieken leerde o.a. weven, borduren, naaien, breien, haken....Toen ik hoorde dat er op Widar een weverij was, was ik direct verkocht.

Wat weef je hier zoal? Oh, dat is heel divers: place-mats, tasjes, toiletzakjes, lopers, sjaals.

Word je hier uitgedaagd, heb je hier veel bijgeleerd? Jazeker! Naast linnenbinding weef ik saori, ribsweefsel, zomer en winter, wafelbinding. Ik leer constant bij.

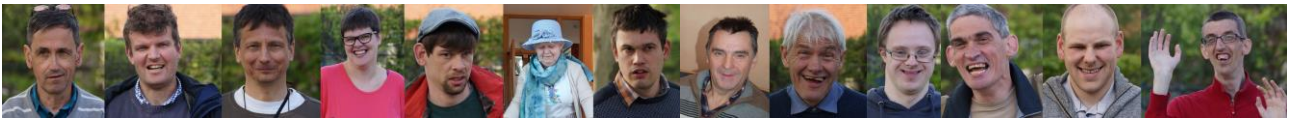
Wat verwacht je van de weverij naar de toekomst toe? Ik hoop hier nog lang te kunnen komen en nog veel nieuwe dingen te leren.

Daarnaast vind ik het contact met de bewoners en begeleiders heel aangenaam.

Zaina (stagiaire)

Zaina, welke studie volg je? Ik zit in het eerste jaar 'jeugd en gehandicaptenzorg' (CLB volwassenonderwijs)

Wat vind je van je stageplaats in de weverij? Het creatieve van de werkplaats trok me direct aan. Het individuele begeleiden van bewoners ligt me wel en ik vind het boeiend om deel uit te maken van hun groeiproces. Het weven op zich kende ik eigenlijk niet maar ik merk dat het voor vele bewoners een zinvolle activiteit is. Het proces van losse draden tot mooie weefsels vind ik fantastisch.

Ils Sas (bewoonster)

Hoe lang werk jij al in de weverij? Ongeveer vijf jaar.

Vind je het weven nog steeds boeiend? Ja, maar na de pauze doe ik toch wel graag iets anders.

Wat doe je dan zoal? Samen met Ilse De Backer maak ik mooie vilten kunstwerkjes. Ik heb ook leren breien in de weverij. Sinds een half jaar zit ik ook in het poppenatelier.

Nico Van Den Borne (bewoner)

Hoe lang werk jij al in de weverij? Ongeveer twee jaar

Wat doe je daar zoal? Ik heb hier leren weven en wol kaarden. Vilten doe ik ook soms.

Doe je dat graag en waarom? Weven doe ik nu wat minder. Wol kaarden is zwaar werk, ik draai dan aan de kaardenmolen en maak mooie baarden. Vilten is niet zwaar, dan rol ik bolletjes tussen mijn handen.

Hilde Pauwels (bewoonster)

Hoe lang kom jij al naar de weverij? In de winter kom ik al lang naar de weverij. Vroeger werkte ik in de tuin, maar nu kom ik het hele jaar naar de weverij.

Wat doe jij zoal in de weverij? Ik weef keukenhanddoeken en wanneer er een nieuw getouw wordt opgezet, ga ik breien. Elke vrijdag poets ik de wc'tjes en de gang.

Voel je je goed in de weverij? Soms is het er een beetje druk en daarom zet ik nu een hoofdtelefoon op met rustige muziek.

Na deze blik in de weverij willen wij zeker onze vrijwilligsters Greet Goosens en Rita Corthout danken.

Jullie zijn mee verantwoordelijk voor alle mooie werkstukken in het poppenatelier en de handdoeken en tassen die hier gemaakt worden. Hartelijk dank voor jullie inzet en enthousiasme!

Het weverijteam, Griet en Ilse

VERPLEGING

In 2020 staat het woord corona centraal. Dagelijks werden en worden we ermee geconfronteerd en worden er regels opgelegd. Afstand houden, handen wassen, mondkapje aandoen, geen contact

We moeten wel volgen, alleen samen krijgen we het coronavirus onder controle ... hoe blijf je overeind als autonoom mens terwijl de wereld op zijn kop staat? Vraagt ook Edmond Schoorel zich af.

De vraag is hoe je je innerlijke vrijheid behoudt als er uiterlijke dwang is.

We dragen samen een verantwoordelijkheid.

Ook binnen Widar is er vanalles veranderd sinds maart en de eerste lockdown. Ik kreeg er plots andere taken bij. Er werd een crisisteam opgericht en draaiboeken werden geschreven wat te doen bij een uitbraak.

Een interventiekoffer wordt aangemaakt. En dan komt er een quarantaine. De deur gaat op slot bij wijze van spreken.

In afzondering, in afzondering ... contact mag enkel met de nodige beschermkleding aan, onmacht en zoveel vragen. Niet naar huis, geen bezoek. Samen geven we de zorg en ik was getuige van zoveel moed en doorzettingsvermogen.

Ik wil dit zeker positief aan het licht brengen. Er was een gezamenlijke groei, je leerde elkaar beter kennen. Voor mij was er veel meer contact met de medewerkers/DB terwijl ik anders meer contact had met de bewoners. De gezondheid van elke bewoner staat centraal ieder in zijn eigen bubbel. Toch ook een groot gemis, geen aanrakingen, geen knuffels, hoe vermijd je angst, hoe geef je troost ...

Hierbij wil ik jullie graag nog een mooi visueel voorbeeld van de Corona-pandemie meegeven.

(Foto's en tekst door dochter van Ingrid: Emma de Bie)

Door de pandemie is onze kern verstoord.

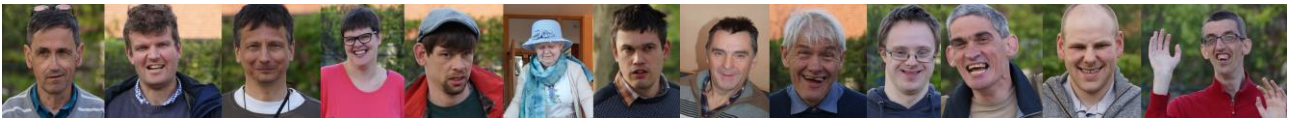

Onze gewoontes vallen weg en we moeten ons aanpassen. Hierboven op verliezen we dan ook nog eens geliefden en worden we breekbaar.

Er zal schade zijn, maar de kern zal weer herstellen.

Toch was deze corona-situatie ook voor mij een leermoment. Ik voel me steeds verantwoordelijk om goede zorg te bieden. Bij ziekte of symptomen neigde ik toch om naar de klassieke middelen te grijpen. Bij koorts of andere symptomen was ik vlug geneigd om daar iets voor te geven terwijl koorts ook een belangrijke functie heeft voor het lichaam.

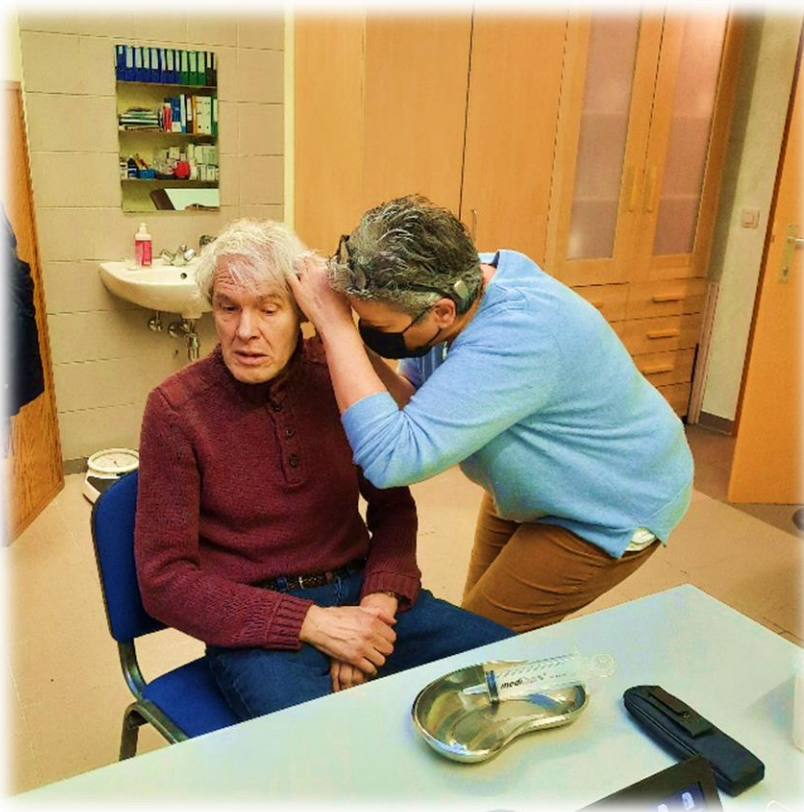
Vanuit de antroposofische kant werd me geleerd dat het ook anders kan door wikkels met citroen en andere zaken die het lichaam en geest comfort kunnen bieden. Ik heb me daar meer in verdiept en sta er nu ook meer voor open. Maar hierin is nog een lange weg te bewandelen.

Dagelijks leer ik bij, verdiep me in uitwendige therapieën, voedingsbaden en antroposofische medicatie. Het vierdelig mensbeeld. Wie is de bewoner en hoe kan ik de bewoner zien vanuit mijn eigen Ik. De onderwerpen die aan bod komen bij de inhoudelijke wil ik niet missen, nog zo veel te leren.

Inmiddels ken ik de bewoners en de bewoners kennen mij. Er is een fijne samenwerking met de medewerkers, DB, familie en externe contacten. Op regelmatige tijdstippen woonde ik een vergadering bij met het DB, ik voel hierin veel vertrouwen en dat doet me deugd.

2020 was een bewogen jaar maar ook een jaar van groei, saamenhorigheid, saamen sterk staan en er saamen voor gaan.

Lieve groet van Ingrid

Oei, Ingrid controleert Willy zijn oren 😊

DEN BAYERD

2020 ... Wat een jaar voor de Bayerd! We hadden net een gezellige winterperiode achter de rug in het café tot de corona zijn intrede deed. In het begin heel wat onzekerheden. Mogen we wel open blijven of niet? Bij de eerste lockdown hebben we onze deuren moeten sluiten. We vonden dit erg jammer, maar alles voor de gezondheid van onze bewoners en onze klanten.

Begin juni konden we dan met veel vreugde aankondigen dat we terug open konden gaan. Natuurlijk met de nodige aanpassingen. Het was zo fijn om de klanten terug te ontmoeten. En dat ze konden genieten op ons terras van het mooie weer. We konden dan ook starten met ons zomer-café. Vanaf nu waren we ook extra open op woensdag, donderdag en vrijdagmiddag.

18 oktober: De dag dat we opnieuw onze deuren moesten sluiten. We hebben deze gesloten gehouden tot we ons idee van takeaway uitgewerkt hadden. Dit heeft jammer genoeg geduurd tot het nieuwe jaar begon.

De coronaperiode heeft ons wel zorgen gegeven maar langs de andere kant ons ook de tijd gegeven om te werken aan nieuwe ideeën. Hopelijk kunnen we deze in de loop van 2021 aan onze klanten laten zien.

2020 hebben we stilletjes moeten afsluiten, maar we zijn blij dat we in 2021 een nieuwe start hebben kunnen nemen met onze takeaway.

Vele groetjes van het Bayerd-team!
Nico, Yalissa, Tom, Glenn, Stéphanie en Dorien

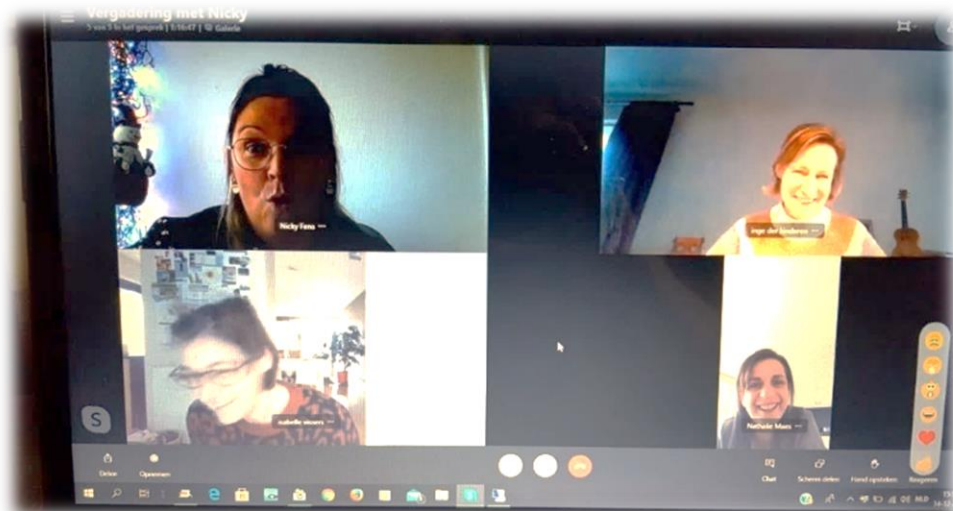

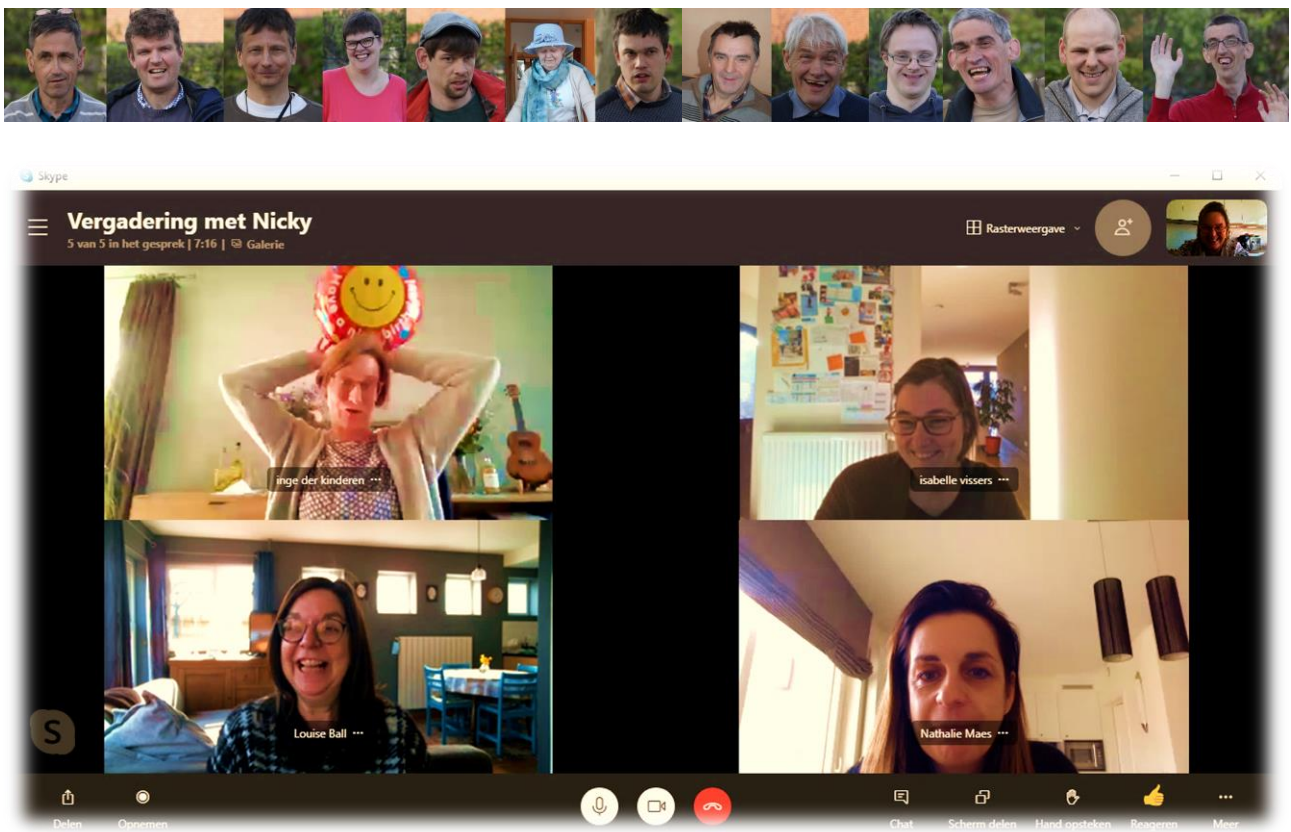

DE ADMINISTRATIE / HET KANTOOR

Wist-je-datjes in 2020:

- We starten het jaar met afscheid van Jan én de verwelkoming van Ilse, onze nieuwe directrice. Nu zijn we een écht vrouwenbastion op den bureau! 😊
- Dat onze collega Isabelle toch een tijdje afwezig was in 2020
- Ons kantoor vanaf januari 2020 in namiddag gesloten is – dit om in de namiddag ongestoord te kunnen bijwerken want al die paperassen, al het papierwerk neemt steeds grotere proporties in, we zijn precies echte “paperazzi” op kantoor 😊
- We op kantoor zoveel mogelijk verplicht werden vanuit de overheid om het thuiswerk te integreren in deze corona-tijd?
- In het begin was dit voor ons allemaal aanpassen. We hebben allemaal door de mannen van Gabitasoft onze persoonlijke laptop laten aanpassen, zodat we van thuis uit konden aanloggen op de server van Widar.
- Aangezien er een verbod van verplaatsing bestond, kregen we een attest dat we werkten in een essentiële sector. Zo konden we toch af en toe eens binnen springen op kantoor.
- Na een tijdje voelden we toch dat het nodig was om langere tijd op kantoor te zijn. Niet àlles kan je vanuit je thuissituatie regelen. Dus hebben we een werkrooster opgesteld waardoor iedereen minimum 1 voormiddag op kantoor kan zijn om daar de noodzakelijke administratie af te handelen. Zo proberen we dus te vermijden dat we met zijn allen op dezelfde moment aanwezig zijn. Meestal kan er dan iemand beneden zitten en iemand boven. En zo kunnen we de afstand van 1,5m blijven garanderen. Moeten we toch wat dichter bij elkaar zijn, dan behoren de mondkmaskers uiteraard tot onze standaarduitrusting.
- Ook vergaderen doen we online. Via Skype hebben we 2-wekelijks onze kantoorvergadering. Dat levert af en toe grappige situaties op :
 - Dat de laptop van Louise last van vapeurkes heeft (Louise nu zelf ook, hoe toepasselijk 😊) waardoor we eerst een brommend geluid horen en daarna niets meer. Gelukkig maakt Louise zélf geen brommend geluid als we ze live zien 😊
 - De andere collega haar beeld af en toe blijft hangen. Als er dan een alerte collega hier een fotootje van neemt, krijg je volgend resultaat 😊

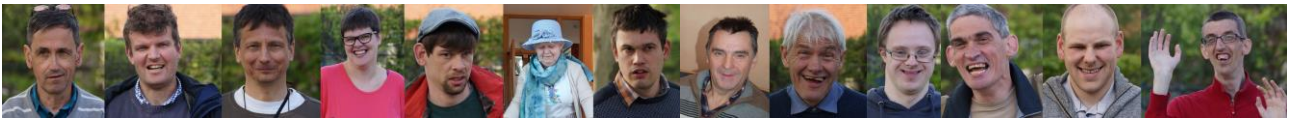

- Er huppelen tijdens deze vergaderingen dan al eens kinderen of ander huisgenoten door het beeld.
- Thuiswerken heeft zijn voor -en nadelen :
 - Voordelen :
 - Je kan doorwerken doordat je niet gestoord wordt door telefoontjes, gesprekjes, vragen, ...
 - Je ervaart minder stress.
 - Je kan iets langer in je bed blijven, want je moet niet meer naar je werk rijden!
 - Je kan je dag zelf indelen.
 - Nadelen :
 - Je moet thuis rekening houden met je partner en kinderen. Wie heeft wanneer de laptop nodig? Zeker op momenten dat de scholen dicht waren was het af en toe puzzelen.
 - Je moet je werk beter plannen : wat kan ik thuis doen, wat moet ik op kantoor doen? Je hebt je werk niet altijd bij de hand. Dus sommige dingen moet je uitstellen tot je terug bent op kantoor.
 - Je mist het contact met de collega's, je mist de dingen die gebeuren op Widar
 - je moet je dag zelf indelen. Zeker met kleine kinderen in huis is het soms puzzelen!
 - Je heb thuis aan de tafel minder gesprekstof, want je kan niet in geuren en kleuren vertellen wat er nu weer allemaal gebeurd is op de Widar 😊!
- Dat Nancy ons mist en dat dat helemaal wederzijds is...we missen je ook Nancy!
- Ons Jolien mag ook niet naar het kantoor komen en we missen haar ook héél véél!
- Dat dikke truien welkom zijn door goed te verluchten of door de verwarming die het niet doet.

HET LEUKST AAN MIJN COLLEGA'S IS, DAT ZE SOMS JARIG ZIJN EN WE DAN TAART KRIJGEN.

- We op kantoor een strikte weekplanning naleven waar we niet van proberen af te wijken?
 - Mottige maandag : de eerste dag na het weekend. Moe en voldaan van het weekend starten we terug onze werkweek op Widar en moeten we ons terug wat op gang trekken!
 - Duffe dinsdag : een gewone werkdag. Er valt niet veel te beleven!
 - Wollige woensdag : we zweven in de helft van de week... het voorbij weekend lijkt al lang geleden, het komende weekend lijkt nog lang weg! Maar we dromen toch al stiekem van wat we weer gaan doen in het weekend!
 - Dolle donderdag : we komen op dreef. Er mag al eens gelachen worden.
 - Vettige vrijdag : laatste werkdag, we hebben weer hard gewerkt en we durven al eens een vettig mopje te vertellen!
 - Zatte zaterdag : oeps... neen, what happens in the weekend, stays in the weekend 😊
 - Zalige zondag : we genieten na van de voorbij week vanuit onze luie zetel en kijken al reikhalzend uit naar het weerzien met onze collega's!
- We eindelijk onze langverwachte zonnescreeens kregen? Deze moeten ons beschermen tegen het felle zonlicht en de opwarming van het kantoor tijdens de lange, warme, zwoele, Belgische zomers...

Lieve groeten
van de dames van kantoor!

Bij ons steeds welkom!

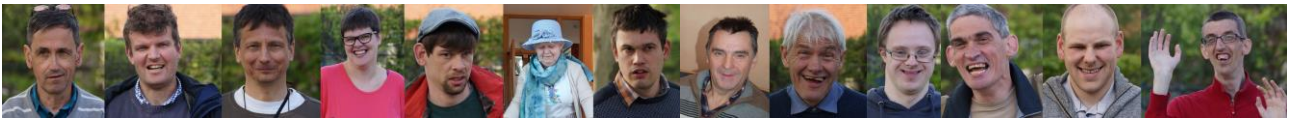

BOERDERIJKAMP

Onder het motto: “één beeld zegt meer dan duizend woorden” geven we u hieronder graag een mooi ‘beeld’ over hoe het boerderijkamp is verlopen in 2020.

GEITENPROJECT

Sint Maarten en het Geitenproject

Het goede doel van Sint Maarten bij WIDAR vzw is dit jaar het Geitenproject in Kenia, opgericht door 2 enthousiaste dames. Zij zijn samen een kleine VZW opgestart om een project op te richten in het dorpje Mwakamba in Kenia.

Dit is hun verhaal: Hallo, wij zijn Inge Sprangers en Inge Peers.

Wij zijn gestart met een project in Mwakamba.

We waren onder de indruk van de armoede die er heerst, zo dicht bij het strand en de rijkelijke hotels van Diani Beach. De mensen leven er in lemen hutten met strooien dak, zonder elektriciteit en stromend water en sanitair.

Nog steeds onder de indruk van de plaatselijke armoede zochten we thuis een manier om deze mensen te helpen. We kwamen uiteindelijk op het idee om een geitenproject op te starten.

We zijn allerlei acties opgestart om in België geld in te zamelen om geitjes aan te kopen. Deze acties zijn bv: spulletjes uit Kenia verkopen op marktjes, optredens en fuiven organiseren, eitjes voor geitjes verkopen, enz. ...

Met het ingezamelde geld vertrokken we naar Kenia om geitjes aan te kopen.

Ook Widar heeft 7 geitjes gesponsord.

Op de foto zie je het gezin met het geitje van André, onze vrijwilliger.

Wij willen jullie hartelijk bedanken voor jullie aandacht en sympathie voor dit project. Meer info en andere acties kan je vinden op onze website: <https://www.ingesmwakamba.org/>

Warme groeten,
Inge en Inge

LEADERPROJECT DEN BAYERD

Goed nieuws in oktober 2020.

Widar vzw krijgt leadersubsidies voor den Bayerd !

Europees landbouwfonds
voor Plattelandsontwikkeling
Europa investeert
in zijn platteland

LEADER
provincie Antwerpen

RURANT
versterkt het platteland

Provincie
Antwerpen

Met steun van ELFPO

www.vlaanderen.be/pdpo

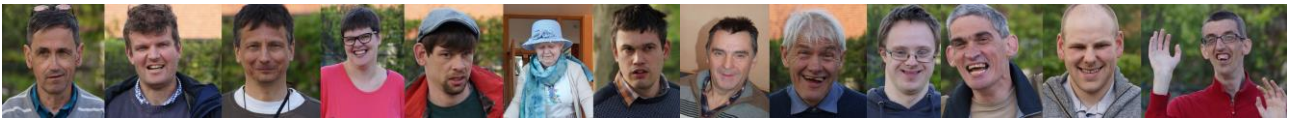
Het project "den Bayerd" kadert in de uitbouw van gemeenschap Balder door Widar VZW in Wortel Kolonie.

Tot nu toe ontwikkelde Widar VZW de bouwwerken voor project den Bayerd/Yggdalir op eigen kracht, met eigen middelen en schenkingen. Huis Ekkehart, waar zeven mensen met een beperking verblijven bestaat reeds een tiental jaren. Achter het voormalige casino bouwt Widar aan huis Yggdalir met woonruimte met ruimere aandacht voor mensen met een mentale beperking die meer fysieke verzorging nodig hebben.

Naast goede fysieke zorg en huisvesting wil Widar ook aandacht geven aan het mentale, psychische welzijn van de bewoners. Daarom ontwikkelen we ook in Balder verschillende werkplaatsen waar mensen met en zonder een beperking samen kunnen werken en een zinvol bestaan uitbouwen.

De leadersubsidie betekent een welgekomen financiële impuls en maakt het mogelijk wonen in huis Yggdalir en zinvol werk/dagbesteding ter plaatse bijna gelijktijdig op te starten tegen de zomer van 2021. Huis Yggdalir en de werkgebieden/dagbesteding van den Bayerd zijn niet enkel voor de bewoners van Widar maar worden ook opengesteld voor geïnteresseerde deelnemers uit de ruime omgeving. Met de opening van huis Yggdalir in Wortel Kolonie is er plaats op Widar te Merksplas en op Balder te Wortel Kolonie voor nieuwe kandidaat bewoners met een beperking en mensen die overdag een zinvolle dagopvang nodig hebben..

Op dit moment is huis Yggdalir bijna afgewerkt en komt de opstart van dit huis in juni 2021 snel naderbij. In het begin is er plaats voor 8 bewoners en na afwerking van het gezinsgedeelte voor intern wonende medewerkers in 2022 kunnen er 10 mensen met een beperking wonen.

Met het leaderproject 'Den Bayerd' investeert Widar in nauwe samenwerking met de stad Hoogstraten en de provincie Antwerpen via Vlaamse en Europese subsidies in de ontwikkeling van het mooie domein Wortel Kolonie.

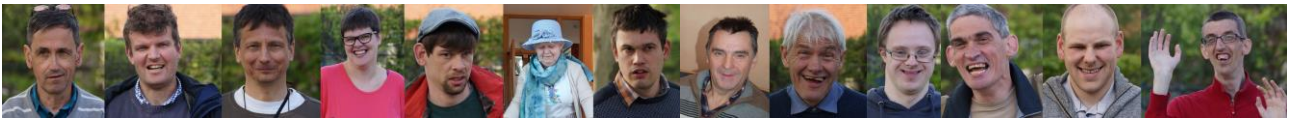
Op deze manier wordt het voormalige Casino/Den Bayerd opgewaardeerd en helpt Widar mee aan de instandhouding van het historisch erfgoed.

Op dit moment werkt de afdeling Groenzorg van vibo de Brem uit Oud Turnhout aan de aanleg van een belevingstuin op het binnenplein van Den Bayerd en huis Yggdalir. Deze tuin wordt een aangename en rustgevend, veilige omgeving voor mensen met een zwaardere beperking maar is ook te gebruiken voor activiteiten die in den Bayerd georganiseerd worden. Zo is 'den Bayerd' een mooie leerwerk- en stageplaats voor deze leerlingen uit het bijzonder onderwijs en helpen ze mee aan de verfraaiing en inrichting van de omgeving van den Bayerd.

Leerlingen van de Brem aan het werk voor het inrichten van het binnenplein

Ondertussen is Nautica (onderdeel van het bijzonder secundair onderwijs de Driemaster) uit Merksplas, begonnen met de voorbereidingen voor het ontwikkelen van een eethuisje in Den Bayerd. Van zodra de coronamaatregelen het toelaten willen zij met hun leerlingen Den Bayerd mee openhouden om maandag. Het is zeer fijn deze enthousiaste leerlingen aan het werk te zien in den Bayerd. Hiervoor wordt in het voorjaar de keuken van den Bayerd verder afgewerkt zodat deze keuken zowel kan dienen voor 'brasserie Den Bayerd', als leerwerkplaats voor mensen met een beperking en tegelijkertijd voor huizen Yggdalir en Ekkehart. Op termijn zal den Bayerd ook op meerdere dagen van de week geopend worden door de bewoners van Balder samen met vrijwilligers en mensen die het leuk vinden om als dagbesteding in de horeca te werken. We zijn op zoek naar mensen, vrijwilligers en deelnemers voor de dagbesteding, die graag hun bijdrage willen leveren aan het openhouden van den Bayerd. Op die manier kunnen onze deelnemers bij aan het verzorgen van de zachte recreatie voor wandelaars, fietsers, en ruiters/menners op Wortel Kolonie. Hiervoor wordt met de leadersubsidie ook de toog en de keuken van den Bayerd aangepast om beter te kunnen werken met deelnemers met een beperking.

De keuken van den Bayerd in afwerking

Ook de omgeving van den Bayerd wordt aangepakt. Voor den Bayerd komt in het voorjaar van 2021 een terras met houten picknicktafels. Aan de zijkant van den Bayerd komt een weide met aanbindgelegenheid voor paarden welke dient als stop- en rustplaats voor ruiters en menbers. Aan de andere kant komt een speelweide en picknickplaats voor de bewoners en deelnemers van de dagbesteding welke ook kan dienen voor activiteiten van verenigingen die gebruik willen maken van den Bayerd.

Rondom Den Bayerd/Ygdalir komt in 2021 een bloemen-, kruiden- en groententuin voor de dagactiviteiten. De producten van deze tuin worden verwerkt in het nieuw in te richten droogatelier en zullen worden verkocht in den Bayerd en de winkel van Widar in Merksplas.. Deze werkplaats is ook bedoeld voor mensen met een zwaardere beperking.

Widar investeerde reeds veel in de ontwikkeling van al deze plannen en is zeer dankbaar voor de erkenning die ze krijgt voor via de leadersubsidie voor dit werk.

De totale kostprijs voor de afwerking van de werkplaatsen bij den Bayerd bedraagt € 64.192,61.

Hiervan word maximaal 65 % of € 41.725,20 gefinancierd via leadmiddelen. Van deze € 41.725,20 komt € 20.8625 via Europese cofinanciering , € 10.43,30 via Vlaamse cofinanciering en € 10.431,30 via subsidiering van de provincie Antwerpen. De bijdrage van Widar bedraagt 35% van de totale projectkosten zijnde € 22.440,41

Met deze steun zorgt Widar voor meer opvang van mensen met een beperking in de regio. Omdat mensen belangrijk zijn.

Meewerken als vrijwilliger ter ondersteuning van onze deelnemers in Merksplas of Wortel Kolonie in één van onze huizen of werkgebieden kan altijd.

Meer info vind je op <https://widar.be/vorming-vacatures/vrijwilligers/>

Ook kandidaat bewoners of mensen met een beperking die nood hebben aan dagbesteding kunnen zich melden bij Dirk Govaerts, huis Ekkehart, Kolonie 28 in Wortel of via dirk.govaerts@widar.be of via zorgloket@widar.be

Iedereen is van harte welkom! Kom gerust een kijken naar het vorderen van de werken.

Europees landbouwfonds
voor Plattelandsontwikkeling
Europa investeert
in zijn platteland

LEADER
provincie Antwerpen

RURANT
versterkt het platteland

Provincie
Antwerpen

Met steun van ELFPO

www.vlaanderen.be/pdpo

ENKELE CIJFERS

		2020	2019	2020-2019
opbrengsten				
	bijdragen bewoners	535.897,32	528.903,41	6.993,91
	giften	93.590,78	245.427,51	-151.836,73
	subsidies	2.596.663,85	2.580.000,29	16.663,56
	andere	153.113,93	215.753,81	-62.639,88
	Totaal	3.379.265,88	3.570.085,02	-190.819,14
kosten				
	grondstoffen	231.998,70	259.885,60	-27.886,90
	diensten en diversen	260.780,37	279.982,54	-19.202,17
	lonen	2.590.853,30	2.585.413,49	5.439,81
	afschrijvingen	163.944,15	164.753,07	-808,92
	voorzieningen	0,00	0,00	0,00
	andere	23.155,19	21.966,83	1.188,36
	Totaal	3.270.731,71	3.312.001,53	-41.269,82
bedrijfsresultaat		108.534,17	258.083,49	-149.549,32
financieel				
	opbrengsten	2,06	2,06	0,00
	kosten	-15.204,53	-20.065,74	4.861,21
	resultaat	-15.202,47	-20.063,68	4.861,21
uitzonderlijke				
	opbrengsten	12.500,00	0,00	12.500,00
	kosten	-3.462,46	0,00	-3.462,46
	resultaat	9.037,54	0,00	9.037,54
resultaat		102.369,24	238.019,81	-135.650,57

activa		2020	2019
vaste activa	terreinen en gebouwen	2.685.748,92	2.804.155,31
	installaties	18.445,08	29.764,07
	meubelen en rollend materiaal	30.431,75	28.108,03
	in aanbouw	1.325.861,89	1.092.544,45
	totaal	4.060.487,64	3.954.571,86
	financiële activa	7.482,00	7.482,00
	totaal	4.067.969,64	3.962.053,86
	vlottende activa		
	vorderingen < 1 jaar	51.988,78	61.374,20
	geldbeleggingen		
	liquide middelen	9.439,46	52.010,18
	totaal	61.428,24	113.384,38
totaal		4.129.397,88	4.075.438,24

passiva			
eigen vermogen	kapitaal	132.885,55	132.885,55
	overgedragen resultaat	963.366,69	852.635,10
	kapitaalsubsidies	537.710,63	574.737,20
	totaal	1.633.962,87	1.560.257,85
	voorzieningen	880.000,00	880.000,00
	schulden		
	> 1 jaar	870.192,28	899.593,54
	< 1 jaar	497.567,33	416.308,32
	leveranciers	129.767,59	169.539,06
	overige	117.907,81	149.739,47
	totaal	1.615.435,01	1.635.180,39
totaal		4.129.397,88	4.075.438,24

WIDAR VZW

Lipseinde 43
2330 Merksplas

Tel: 014/ 63 92 71

Fax: 014/ 63 92 99

e-mail: info@widar.be

website: www.widar.be

Schenkrekening: BE 55 230-0227101-44

Fiscale aftrekbaarheid vanaf € 40

OPENINGSTIJDEN WIDAR-WINKEL:

maandag: maandagvoormiddag GESLOTEN!
van 14u – 17u00

dinsdag t.e.m. vrijdag: van 09u – 12u en
van 14u – 17u00

Vers brood vanaf 14u !

CAFÉ DEN BAYERD (WORTEL KOLONIE):

Openingsuren van het zomercafé:

= van 15 juni tot 15 september

op woensdag t.e.m. vrijdag
van 14u30 tot 17u30

op zondag
van 10u30 tot 17u30

Openingsuren van het wintercafé:

= van 16 september tot 14 juni

op zondag
van 10u30 tot 17u30